

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Načeradského a přísedících Bc. Dany Štecové a Ing. Martina Dušáka v hlavním líčení konaném dne 7. 1. 2022 v Kladně.

takto:

Obžalovaní

1. M. O., dříve rozený , narozený v Praze, jednatel společnosti, trvale bytem , adresa pro účely doručování ,
2. J. S., narozený v Jilemnici, řidič, trvale bytem ,

jsou vinni, že

1. dne 22. 8. 2020 okolo 15:30 hodin v ulici Československé armády v Kladně, poté co po předchozí vzájemné domluvě některý z nich přelepil část registrační značky služebního vozidla Městské policie Kladno tov. zn. Dacia Dokker, RZ: , se obžalovaný S. jako řidič a obžalovaný O. jako spolujezdec vydali za tímto služebním vozidlem, v němž vykonávala službu hlídka Městské policie Kladno ve složení str. M. K. a str. B. B. které obžalovaný O. v ulici Fibichova v Kladně s pomocí megafonu slovy „zastavte vozidlo, zastavte“ vyzval k zastavení, poté, co služební vozidlo začalo zastavovat, obžalovaný S. na pokyn obžalovaného O. služební vozidlo předjel a zablokoval mu jím řízeným vozem další případnou jízdu, bezprostředně poté vystoupil obžalovaný O. ze svého vozidla a zeptal se str. M. K., zda si před jízdou zkontroloval vozidlo, na výzvu strážníka k předložení nějakého oprávnění mu sdělil, že jako „běžný občan“ může oznamovat jakékoliv protiprávní jednání, následně strážníkovi nabídl, že pokud se omluví a řekne jak to bylo, tak by to s ním „vyřešil domluvou

na místě“, poté co ho jmenovaný strážník vyzval, aby ho nezdržoval v práci, nastartoval služební vozidlo a pomalu se rozjel, mu obžalovaný O [REDACTED] řekl, že „nikam nepojede“ a se spoluobžalovaným S [REDACTED], který stál před služebním vozidlem, mu znemožnili odjezd z místa, kdy obžalovaný O [REDACTED] strážníka nařkl, že popojetím chtěl srazit obžalovaného S [REDACTED] a že si schválně přelepil značku, aby nemusel hradit parkovné, což posléze několikrát opakoval, a dále ho vyzval, aby setrval na místě do příjezdu policie s tím, že ho nebude honit po celém městě, kdy zdůraznil, že má ve vozidle „majáky“ takže ho „může honit jak chce“, strážníkovi poté sdělil, že na místě dostane pokutu 1 000 Kč, a má si připravit hotovost což posléze opakoval s tím, že policie již jede, následně při řešení situace na místě strážníky K [REDACTED] a B [REDACTED] opakovaně verbálně napadal, že nejsou normální, že jsou ostudou a arogantní, na adresu strážníka K [REDACTED] sdělil, že se zbláznil, že jeden takový člověk „zkurví jméno celému sboru“, opakovaně nařkl tohoto strážníka, že si schválně přelepil značku služebního vozidla, aby nemusel hradit parkovné, následně některý ze spoluobžalovaných využil momentální nepřítomnosti strážníků a skutečnosti, že jejich služební vozidlo nebylo uzamčeno k tomu, aby do služebního vozidla umístil krabičku, jejímž obsahem byl sušený rostlinný materiál o celkové hmotnosti 2,05 g odpovídající směsi konopí, následně obžalovaný O [REDACTED] předstíral nález této krabičky ve voze strážníků, kterých se dotazoval, jestli je teď „seberou“, v návaznosti na svoji předchozí činnost v Praze strážníkům sdělil, že v Praze se již naučili jak se mají chovat, aby nebyli za hlupáky a „nezkurvily pohled diváků na sbor“, také před strážníky se slovy, že „je tak hotovej, že musí jít do jiného stavu“, kouřil předmět, který by mohl být tzv. jointem a návazně strážníka K [REDACTED] vyzval, „ať si také ubalí, když tam má“, později to po příjezdu hlídky Policie ČR komentoval slovy, že chtěl otestovat, zda ho strážníci nechají kouřit, když nemohli vědět, že kouří CBD, přičemž obžalování své jednání nahrávali na kamerový záznam vyjma přelepení značky a umístění krabičky do služebního vozidla s cílem, aby výsledná videa byla zveřejněna na sociální síti Facebook na účtu s názvem [REDACTED] v podobě Facebookstories, kde jej sledovalo nejméně 43 000 dalších uživatelů sociální sítě Facebook, a na kanálu YouTube s názvem [REDACTED] s počtem odběratelů okolo 196 000, kdy obžalovaný O [REDACTED] na záznamech propagoval internetové portály „pojisteninapokuty.cz“, „virtualniprovozovatel.cz“ a „limosky.cz“, přičemž obžalování byli v zájmu vyšší popularity těchto videí srozuměni s tím, že poškozují dobré jméno výše jmenovaných strážníků, které vystavují veřejnému posměchu,

2. dne 22. 8. 2020 okolo 22:20 hodin v ulicích Československé armády, Zádušní a na Náměstí starosty Pavla v Kladně po předchozí vzájemné domluvě za užití vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ: [REDACTED] vybaveného v rozporu s § 41 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, výstražnými světly modré barvy, obžalovaný S [REDACTED] jako řidič, a obžalovaný O [REDACTED] na zadním sedadle, započali pronásledovat služební vozidlo Městské policie Kladno tov. zn. Škoda Fabia, RZ: [REDACTED], opatřené nápisy Městské policie Kladno, v ulici Československé armády spustili výstražné světlo modré barvy, obžalovaný O [REDACTED] za použitím megafonu zvukem zvukového výstražného zařízení a slovy „zastavte“, „zastav to auto“, „zastavte to auto, dělej“ požadoval, aby službu konající policisté ve složení str. R [REDACTED] G [REDACTED] a str. R [REDACTED] H [REDACTED] zastavili jejich vozidlo, což však neučinili, a proto obžalovaný O [REDACTED] instruoval spoluobžalovaného S [REDACTED], aby vozidlo městské policie předjel a zastavil, při předjížděcím manévru obžalovaný O [REDACTED] opětovně se staženým okénkem vykřikoval „zastavte to vozidlo“ a řidiče vozidla městské policie počal oslňovat svítilnou, přičemž obžalovaný S [REDACTED] po předjetí vozidla městské policie v ulici Československé armády prudce zabrzdil, protože byl poškozený str. R [REDACTED] H [REDACTED] a nucen snížit rychlost a vozidlo obžalovaných objet, což obžalovaný O [REDACTED] komentoval do záznamu slovy „ty pí** to je takovej čů***“, v ulici Zádušní obžalování opětovně dostihli vozidlo městské policie, které svým manévrem vytlačili mimo vozovku na přilehlé parkoviště a nakonec své vozidlo zastavili

před vjezdem do areálu Magistrátu města Kladna, poté, co služební vozidlo zastavilo na protilehlých parkovacích místech, z vozidla vystoupil obžalovaný O [REDAKCE], přistoupil k vozidlu městské policie, zatímco obžalovaný S [REDAKCE] svým vozidlem zablokoval poškozeným přístup ke služebně a znemožnili jim další jízdu, obžalovaný O [REDAKCE] se slovy „silniční kontrola“ vyzval strážníky, aby vyčkali příjezdu policie, posléze upřesnil, že jedná jako občan, který bude oznamovat jejich protiprávní jednání, že dělá „prevenci kriminality“, oba strážníky častoval tím, že se zbláznili, na adresu řidiče řekl, že do něj málem pětkrát naboural, častoval je slovy „jste normální, můžete vylízt ven do píči“, následně při řešení situace na místě obžalovaný O [REDAKCE] opakovaně říkal strážníkům, že se zbláznili, ať strážník „nedělá z lidí debily“ a že neví, zda je strážník „blbej nebo navedenej“, před příjezdem Policie ČR obžalovaný O [REDAKCE] nabízel, že se vše dalo projednat blokově, následně poukázal, na to, že před několika hodinami chytili jejich kolegu, a kdyby nebyl hlupák, mohli vše udělat domluvou, posléze oba obžalovaní komentovali, že na Kladně jsou arogantní strážníci a obžalovaný O [REDAKCE] vše komentoval slovy, že „jeden blbej strážník snižuje kreditibilitu celého sboru“, přičemž obžalovaní své jednání nahrávali na kamerový záznam s cílem, aby výsledné video bylo zveřejněno na sociální síti Facebook na účtu s názvem [REDAKCE] v podobě Facebookstories, kde jej sledovalo nejméně 43 000 dalších uživatelů sociální sítě Facebook, a na kanálu YouTube s názvem [REDAKCE] s počtem odběratelů okolo 196 000, kdy obžalovaný O [REDAKCE] na záznamu propagoval internetové portály „nebudmestak“, a „limosky.cz“, přičemž obžalovaní byli v zájmu vyšší popularity těchto videí srozuměni s tím, že poškozují dobré jméno výše jmenovaných strážníků, které vystavují veřejnému posměchu

tedy

pod bodem 1:

jednak neoprávněně vykonávali úkon, který může být vykonán jen z moci úřední jiného orgánu veřejné moci,

jednak se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

pod bodem 2 :

jednak neoprávněně vykonávali úkon, který může být vykonán jen z moci úřední jiného orgánu veřejné moci,

jednak se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a napadli jiného,

jednak jiného násilím nutili, aby něco konal, a takový čin spáchali se zbraní,

jednak užili násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, a takový čin spáchali se zbraní,

čímž spáchali

pod bodem 1, 2:

jednak pokračující přečin присvojení pravomoci úřadu podle § 328 alinea 2 tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

jednak pokračující výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod bodem 2 dále:

jednak zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

jednak zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

1. obžalovaný M O

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku dále k úhrnnému peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb v částce 300 Kč, tedy celkem 30 000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku dále k úhrnnému trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 (dvou) let.

2. obžalovaný J S

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání 3 (tří) let.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá úhrnný trest zákazu činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel v trvání 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

1. Obžalovaní jsou na základě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 24. 3. 2021 stíháni pro výše uvedené jednání, které obžaloba právně kvalifikovala jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku v souběhu se zločinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a s přechyby přisvojení pravomoci úřadu podle § 328 al. 2 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.
2. Zdejší soud v této věci rozhodl rozsudkem dne 21. 6. 2021, č. j. 5 T 37/2021-487, kdy shledal obžalované M O (dříve) a J S pod bodem 1. vinnými přechyby výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a pod bodem 2. jednak přechyby přisvojení pravomoci úřadu podle § 328 alinea 2 tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a jednak výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, za což obžalovaného M O odsoudil podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání třiceti šesti měsíců a dále mu podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložil úhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvanácti měsíců. Obžalovaného J S podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsoudil k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvaceti čtyř měsíců a dále mu podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložil úhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvanácti měsíců.

3. Výše uvedených trestných činů se obžalovaní podle skutkových zjištění zdejšího soudu z předchozího rozsudku měli dopustit tak, že:
4. pod bodem 1. dne 22. 8. 2020 okolo 15:30 hodin v ulici Československé armády v Kladně, poté co po předchozí vzájemné domluvě některý z nich přelepil část registrační značky služebního vozidla Městské policie Kladno tov. zn. Dacia Dokker, RZ: ██████████, se obžalovaný S ██████████ jako řidič a obžalovaný O ██████████ jako spolujezdec vydali za tímto služebním vozidlem, v němž vykonávala službu hlídka Městské policie Kladno ve složení str. M ██████████ K ██████████ a str. B ██████████ B ██████████, které obžalovaný O ██████████ v ulici Fibichova v Kladně s pomocí megafonu slovy „zastavte vozidlo, zastavte“ vyzval k zastavení, poté, co služební vozidlo začalo zastavovat, obžalovaný S ██████████ na pokyn obžalovaného O ██████████ služební vozidlo předjel a zablokoval mu jím řízeným vozem další případnou jízdu, bezprostředně poté vystoupil obžalovaný O ██████████ ze svého vozidla a zeptal se str. M ██████████ K ██████████, zda si před jízdou zkontroloval vozidlo, na výzvu strážníka k předložení nějakého oprávnění mu sdělil, že jako „běžný občan“ může oznamovat jakékoliv protiprávní jednání, následně strážníkovi nabídl, že pokud se omluví a řekne jak to bylo, tak by to s ním „vyřešil domluvou na místě“, poté co ho jmenovaný strážník vyzval, aby ho nezdržoval v práci, nastartoval služební vozidlo a pomalu se rozjel, mu obžalovaný O ██████████ řekl, že „nikam nepojede“ a se spoluobžalovaným S ██████████, který stál před služebním vozidlem, mu znemožnili odjezd z místa, kdy obžalovaný O ██████████ strážníka nařkl, že popojetím chtěl srazit obžalovaného S ██████████ a že si schválně přelepil značku, aby nemusel hradit parkovné, což posléze několikrát opakoval, a dále ho vyzval, aby setrval na místě do příjezdu policie s tím, že ho nebude honit po celém městě, kdy zdůraznil, že má ve vozidle „majáky“ takže ho „může honit jak chce“, strážníkovi poté sdělil, že na místě dostane pokutu 1 000 Kč, a má si připravit hotovost což posléze opakoval s tím, že policie již jede, následně při řešení situace na místě strážníky K ██████████ a B ██████████ opakovaně verbálně napadal, že nejsou normální, že jsou ostudou a arogantní, na adresu strážníka K ██████████ sdělil, že se zbláznil, že jeden takový člověk „zkurví jméno celému sboru“, opakovaně nařkl tohoto strážníka, že si schválně přelepil značku služebního vozidla, aby nemusel hradit parkovné, následně některý ze spoluobžalovaných využil momentální nepřítomnosti strážníků a skutečnosti, že jejich služební vozidlo nebylo uzamčeno k tomu, aby do služebního vozidla umístil krabičku, jejímž obsahem byl sušený rostlinný materiál o celkové hmotnosti 2,05 g odpovídající směsi konopí, následně obžalovaný O ██████████ předstíral nález této krabičky ve voze strážníků, kterých se dotazoval, jestli je teď „seberou“, v návaznosti na svoji předchozí činnost v Praze strážníkům sdělil, že v Praze se již naučili jak se mají chovat, aby nebyli za hlupáky a „nezkurvily pohled diváků na sbor“, také před strážníky se slovy, že „je tak hotovej, že musí jít do jiného stavu“, kouřil předmět, který by mohl být tzv. jointem a návazně strážníka K ██████████ vyzval, „ať si také ubalí, když tam má“, později to po příjezdu hlídky Policie ČR komentoval slovy, že chtěl otestovat, zda ho strážníci nechají kouřit, když nemohli vědět, že kouří CBD, přičemž obžalovaní své jednání nahrávali na kamerový záznam vyjma přelepení značky a umístění krabičky do služebního vozidla s cílem, aby výsledná videa byla zveřejněna na sociální síti Facebook na účtu s názvem ██████████ v podobě Facebookstories, kde jej sledovalo nejméně 43 000 dalších uživatelů sociální sítě Facebook, a na kanálu YouTube s názvem ██████████ s počtem odběratelů okolo 196 000, kdy obžalovaný O ██████████ na záznamech propagoval internetové portály „pojisteninapokuty.cz“, „virtualniprovozovatel.cz“ a „limosky.cz“, přičemž obžalovaní byli v zájmu vyšší popularity těchto videí srozuměni s tím, že poškozují dobré jméno výše jmenovaných strážníků, které vystavují veřejnému posměchu,
5. a pod bodem 2. dne 22. 8. 2020 okolo 22:20 hodin v ulicích Československé armády, Zádušní a na Náměstí starosty Pavla v Kladně po předchozí vzájemné domluvě za užití vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ: ██████████ vybaveného v rozporu s § 41 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, výstražnými světly modré barvy, obžalovaný S ██████████ jako řidič, a obžalovaný O ██████████ na zadním sedadle, započali

pronásledovat služební vozidlo Městské policie Kladno tov. zn. Škoda Fabia, RZ: [REDAKCE], opatřené nápisy Městské policie Kladno, v ulici Československé armády spustili výstražné světlo modré barvy, obžalovaný O [REDAKCE] za použitím megafonu zvukem zvukového výstražného zařízení a slovy „zastavte“, „zastav to auto“, „zastavte to auto, dělej“ požadoval, aby službu konající policisté ve složení str. R [REDAKCE] G [REDAKCE] a str. R [REDAKCE] H [REDAKCE] zastavili jejich vozidlo, což však neučinili, a proto obžalovaný O [REDAKCE] instruoval spoluobžalovaného S [REDAKCE], aby vozidlo městské policie předjel a zastavil, při předjížděcím manévru obžalovaný O [REDAKCE] opětovně se staženým okénkem vykřikoval „zastavte to vozidlo“ a řidiče vozidla městské policie započal oslňovat svítilnou, přičemž obžalovaný S [REDAKCE] po předjetí vozidla městské policie v ulici Československé armády prudce zabrzdil, pročež byl poškozený str. R [REDAKCE] H [REDAKCE] nucen snížit rychlost a vozidlo obžalovaných objet, což obžalovaný O [REDAKCE] komentoval do záznamu slovy „ty pí** to je takovej čů****“, v ulici Zádušní obžalovaní opětovně dostihli vozidlo městské policie, které svým manévrem vytlačili mimo vozovku na přilehlé parkoviště a nakonec své vozidlo zastavili před vjezdem do areálu Magistrátu města Kladna, poté, co služební vozidlo zastavilo na protilehlých parkovacích místech, z vozidla vystoupil obžalovaný O [REDAKCE], přistoupil k vozidlu městské policie, zatímco obžalovaný S [REDAKCE] svým vozidlem zablokoval poškozeným přístup ke služebně a znemožnili jim další jízdu, obžalovaný O [REDAKCE] se slovy „silniční kontrola“ vyzval strážníky, aby vyčkali příjezdu policie, posléze upřesnil, že jedná jako občan, který bude oznamovat jejich protiprávní jednání, že dělá „prevenci kriminality“, oba strážníky častoval tím, že se zbláznili, na adresu řidiče řekl, že do něj málem pětkrát naboural, častoval je slovy „jste normální, můžete vylízt ven do píči“, následně při řešení situace na místě obžalovaný O [REDAKCE] opakovaně říkal strážníkům, že se zbláznili, ať strážník „nedělá z lidí debily“ a že neví, zda je strážník „blbej nebo navedenej“, před příjezdem Policie ČR obžalovaný O [REDAKCE] nabízel, že se vše dalo projednat blokově, následně poukázal, na to, že před několika hodinami chytili jejich kolegu, a kdyby nebyl hlupák, mohli vše udělat domluvou, posléze oba obžalovaní komentovali, že na Kladně jsou arogantní strážníci a obžalovaný O [REDAKCE] vše komentoval slovy, že „jeden blbej strážník snižuje kreditibilitu celého sboru“, přičemž obžalovaní své jednání nahrávali na kamerový záznam s cílem, aby výsledné video bylo zveřejněno na sociální síti Facebook na účtu s názvem [REDAKCE] v podobě Facebookstories, kde jej sledovalo nejméně 43 000 dalších uživatelů sociální sítě Facebook, a na kanálu YouTube s názvem [REDAKCE] s počtem odběratelů okolo 196 000, kdy obžalovaný O [REDAKCE] na záznamu propagoval internetové portály „nebudmestak“, a „limosky.cz“, přičemž obžalovaní byli v zájmu vyšší popularity těchto videí srozuměni s tím, že poškozují dobré jméno výše jmenovaných strážníků, které vystavují veřejnému posměchu.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba obžalovaní a rovněž v jejich neprospěch státní zástupce. Návazně Krajský soud v Praze usnesením z 6. 10. 2021, sp. zn. 9 To 253/2021, napadený rozsudek zdejšího soudu podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil zdejšímu soudu s tím, aby věc znovu projednal a rozhodl. Dle závěrů Krajského soudu v Praze provedl zdejší soud v hlavním líčení všechny důkazy, které pro řádné a objektivní objasnění věci přicházely do úvahy a nedopustil se přitom žádných procesních pochybení a své rozhodnutí co do skutkového stavu přesvědčivě odůvodnil, kdy odvolací soud konstatoval, že proti zjištěnému skutkovému stavu nemá výhrady a úkolem zdejšího soudu pro další řízení není provádět další dokazování, které je dle přesvědčení krajského soudu již úplně a tvoří dostatečně spolehlivý a plně zákonný podklad pro další postup a meritorní rozhodnutí.
7. Dle právního názoru odvolacího soudu však bylo ve vztahu k bodu 1 rozsudku na místě přisvědčit názoru státního zástupce, který se v podaném odvolání domáhal právní kvalifikace i jako přečinu přisvojení pravomoci úřadu podle ustanovení § 328 alinea 2 tr. zákoníku s tím, že i když zdejší soud podrobně hodnotil výpovědi obžalovaných a svědků K [REDAKCE] a B [REDAKCE], pořízené kamerové záznamy i již upravená a sestříhaná videa, včetně toho, že nepřehlédl vyjádření obžalovaného O [REDAKCE] ohledně nefunkčnosti megafonu kvůli nedovření krytu

baterie, nelze pominout způsob, kterým k zastavení vozidla městské policie došlo a vyjadřování a vystupování obžalovaného O [REDAKCE] na místě. Ze strany obžalovaných se nejednalo o oznámení domnělého protiprávního jednání policejní hlídky, ale o aktivní jednání, kterým chtěli zmiňované přestupkové jednání na místě s hlídkou řešit, kdy strážníkovi nabízeli vyřešení věci domluvou na místě, oba obžalovaní mu bránili v odjezdu, a následně ho obžalovaný O [REDAKCE] informoval o tom, že mu bude uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, kterou mu uloží policie, až na místo přijede. Byť v tomto případě nedošlo k použití modrých světel a zvuku sirény při zastavení vozidla, obžalovaný O [REDAKCE] strážníkovi při snaze o odjetí zdůraznil, že je ve voze má a může ho tedy „honit jak chce“. Dle odvolacího soudu argumentace zdejšího soudu pro nepoužití této právní kvalifikace nevyznívá přesvědčivě a nedůvodně jednání obžalovaných zlehčuje.

8. Ve vztahu k bodu 2 rozsudku pak odvolací soud po rekapitulaci principu subsidiarity trestní represe včetně související judikatury konstatoval, že ve vztahu ke kvalifikaci vydírání a násilí proti úřední osobě podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, by muselo jít pro použití materiálního korektivu o jednání méně intenzivní, což v případě jednání obžalovaných rozhodně neplatí. Odvolací soud poukazuje, že pokud podle skutkových zjištění okresního soudu byla motivem jednání obžalovaných jakási snaha o zesměšňování strážníků za účelem zvýšení sledovanosti pořízených videí, kdy takto obžalovaní jednali během jednoho dne opakovaně, navíc tak intenzivním způsobem, že neváhali opakovaně najíždět svým vozidlem na služební vozidlo policistů, přičemž se řidiče snažili oslňovat svítlnou, kdy navíc neváhali vozidlo strážníků vytlačit až z jízdního pruhu, jde zcela evidentně o jednání natolik závažné, že nevykazuje znaky přestupku, a to právě pro svou urputnost, agresivitu a opakovanost.
9. Zdejší soud po vrácení věci věc znovu projednal a rozhodl v návaznosti na právní závěry odvolacího soudu.
10. Pokud jde o skutkový stav, ve vztahu ke skutkům jako takovým k doplnění dokazování nedošlo, soud k návrhu stran doplnil, respektive aktualizoval dokazování toliko ve vztahu k osobám obžalovaných a jejich dalšímu jednání.
11. Pokud jde o skutkové věty pod body 1 a 2 došlo tudíž jen k formální úpravě oproti předchozímu rozhodnutí, kdy v návaznosti na změnu příjmení bylo u obžalovaného M [REDAKCE] O [REDAKCE] nahrazeno předchozí příjmení „[REDAKCE]“ za to současné.
12. Soud tedy co do skutkového hodnocení věci vyšel z důkazů prováděných již v předchozím řízení, kdy neshledal, že by se co do jejich hodnocení a návazných skutkových závěrů měl důvod od předchozího rozhodnutí odchýlit.
13. Obžalovaný M [REDAKCE] O [REDAKCE] uvedl, že původně na Kladno jeli kvůli aktivitám spolku, který se věnuje odhalování korupce (k jeho aktivitám se dále poměrně rozsáhle vyjadřoval, ale nejde o předmět tohoto řízení), že ho známí upozornil na „kauzu strážníků městské policie z Kladna“. Později k dotazu uvedl, že mělo jít o to, že jedna strážnice měla při měření rychlosti málem způsobit nehodu a že na Kladně strážníci mají jezdit nepřipoutaní či si zkracovat cestu jízdou v protisměru. Moc tomu nevěřil, ale se spoluobžalovaným neměli o víkendu nic jiného na práci, protože prodej limonád, který tvoří jeho hlavní předmět činnosti, se o víkendu neřeší a tak si řekli, že společně do Kladna zajedou a uvidí. Na parkovišti v Lidicích natočili úvod, do té doby spoluobžalovaný S [REDAKCE] ani nevěděl, že pak pojedou do Kladna. K dotazu obžalovaný uvedl, že měli sebou dvě auta, každý řídil jedno, obžalovaný jel vpředu a spoluobžalovaný jel za ním, u Lidic se pak sesedli do jednoho auta, které pak dál již řídil spoluobžalovaný S [REDAKCE], zatímco obžalovaný O [REDAKCE] si sedl na místo spolujezdce. Obžalovaný dále k dotazům nejprve popřel, že by měl tehdy nějaké poznatky, že by mělo docházet u strážníků na Kladně také k zneužívání návykových látek, ale posléze k tomu, že se v rámci úvodu natočeného v Lidicích zmiňoval, že by dal strážníkům „líznout“, zareagoval tak, že to „bylo taky nešťastné“, že předtím řešil řidiče odtahové služby v Praze, „který měl zorničky jako narkoman“, tak to tam asi řekl v návaznosti na

to. Pak jeli do Kladna na velkou čtyřproudou ulici kde je nemocnice (ulice ČSA), kde zahlédli stát Dacii Dokker městské policie, která měla přelepenou značku (*jak bude dále rozvedeno, nic takového vidět nemohl, videozáznam prokazuje že, značka v té době ještě přelepená nebyla*). Tím se mu potvrdilo, že to co slyšel o fungování městské policie na Kladně, je pravda. Udělali tedy „kolečko“ a vrátili se k tomuto vozu, kde zastavili o dvě parkovací místa za ním. Z vozu tam nevystupovali, ani jeden z nich značku strážníků nepřelepil. Čekali tam tak 20 až 30 minut, během té doby se nikdo kolem vozu strážníků nepohyboval. Pak se k služebnímu vozu vrátili strážník a strážnice. Jeli za nimi, aby se jich zeptali, proč si přelepují značku, jestli to je kvůli tomu, že nechtějí platit parkovné, nebo kvůli radarům. Pak si také všimli, že strážník nepoužívá bezpečnostní pás. Jeli vedle vozu strážníků, spoluobžalovaný S [REDAKCE] zastavil a obžalovaný O [REDAKCE] vystoupil, měl to k vozu strážníků tak jeden dva kroky. Ptal se pak strážníka, zda je normální nepoužívat bezpečnostní pás. Obžalovaný k užívání pásů dále rozvedl, že on se v autě poutá, protože mu v minulosti bezpečnostní pás zachránil život (*nejde o okolnost rozhodující ve věci, ale nabízí se zde z hlediska věrohodnosti obžalovaného zmínit, že na zajištěných záběrech je obžalovaný opakovaně zachycen při jízdě bez pásů, takže tato snaha o pozitivní sebe prezentaci se zřejmě nezakládá na pravdě*). Obžalovaný popřel, že by v rozhovoru se strážníky použil spojení „občanská hlídka“, když se ho strážník zeptal na oprávnění, tak mu řekl, že je občan a že na místo bude volat policii. Chtěl, aby strážník počkal na příjezd policie a připravil si doklady s tím, že mu policie dá asi 1 000 Kč pokutu. Není pravda, že by pokutu sám uděloval, či po někom na místě částku 1 000 Kč vymáhal. Dle jeho názoru se v dané situaci strážník nemohl ani domnívat, že by byl někým, kdo může ukládat pokuty, přijeli v otřískaném Superbu, obžalovaný měl na sobě kratšasy a žabky. Pokud někdy na videích mluvili o tom, že někoho budou pokutovat, tak to samozřejmě nemysleli doslovně a ani jejich diváci to tak nevnímali. Když už chtěli z místa odjet, řekl spoluobžalovanému S [REDAKCE], že se půjdou podívat, jakou mají strážníci vysílačku, a při tom uviděl, že na místě spolujezdce je brašna a pod ní plastový obal, vypadalo to jako nelegální sušina. Díky bývalé přítelkyni z protidrogové centrály ví, jak vypadají drogy a jak se převážá, že marihuana nevypadá jako rostlina, ale jako „nazeleno nabarvená spleená rýže“ On tam nádobku nedal, nedovolil by si vlézt do policejního auta. Drogy nikdy nebral, je možné že tehdy před strážníky kouřil doutníkovou mentolovou cigaretu zn. Burton, Pokud se tam strážníků ptal, aby si také ubalili, udělal to proto, že si myslel, že tam mají marihuanu, že jsou její uživatelé. V poslední době mu přijde, že ji kouří všichni. Na Kladně pak ještě podali vysvětlení a pak jeli zpět do Prahy. Shodou náhod šel ten den na kávu právě s bývalou přítelkyní, která pracuje na Národní protidrogové centrále Policejního prezidia ČR. Nevěřila mu, jak to na Kladně probíhalo a tak jí vyzval, aby tam večer jela s nimi. Její jméno odmítl obžalovaný uvést, pouze popřel, že by mělo jít o K [REDAKCE] M [REDAKCE], s tím, že to je sice také jeho bývalá partnerka, ale jiná. Není pravda, že by účelově vylákali strážníky telefonátem, k rušení nočního klidu tam skutečně docházelo, ale neměli důvod na strážníky na místě čekat, jeli na čerpací stanici Shell. Tam zahlédli vozidlo strážníků městské policie, tak jeli za nimi, ale když viděli, že používají bezpečnostní pásy, tak je dále neřešili. Později zahlédli další vůz městské policie, zabočil vlevo na tu „hlavní silnici“, tito strážníci už pásy neměli. Obžalovaný je tam pak „nějakým způsobem předjížděl“, je pravda, že při tom použili modré majáky. Rychlost byla tak 35 až 40 km v hodině. Obžalovaný O [REDAKCE] volal na strážníky, aby zastavili. V jeden moment obžalovaný před nimi zastavil, ale strážníci je objeli a začali ujíždět pryč. Potom jeli kolem stodoly, kde se dělají výstavy a pak do pravotočivé zatáčky k magistrátu, ale to, že je to magistrát, obžalovaný zjistil až později, Kladno do takové míry nezná. Strážníci nedávali blinkr, tak je nenapadlo, že chtějí právě v tom místě zajíždět, tak zastavili v levém pruhu (*poznámka: šlo o protisměr, nejde o jednosměrnou ulici*), zatímco strážníci v pravém. Obžalovaný O [REDAKCE] tam vystoupil a šel ke strážníkům. Strážníky nevybrzdili, byli tam paralelně, strážníci zastavili auto sami. Rovněž není pravda, že by tam vybíral pokutu, volal na místo policii a to již během jízdy. Předtím během jízdy seděl v autě vzadu, měl v ruce megafon a kameru vybavenou světlem, šlo o levné světlo za 5 dolarů, nesvítilo nijak intenzivně a svítil jím nikoliv na řidiče, ale na spolujezdce. Megafon má režim sirény, na chvíli její zvuk pustil, uznává, že to byla hloupost stejně jako použít modrá světla. Ty byli v autě pro případ,

že by bylo třeba označit v noci nějakou překážku. Neví, kdo kdy světla do automobilu umístil, spoluobžalovaný S [REDACTED] měl to auto půjčené. Světla se zapínala tlačítkem u zapalovače v autě.

14. V prvním případě nedošlo k žádné nebezpečné situaci, kdy by hrozila havárie, v druhém případě v jeden okamžik, mezi stodolou a kostelem, byl skutečně moment, kdy to bylo nebezpečné, ale na druhou stranu v tom místě jeli tak cca 35 km za hodinu (*poznámka: jde o část komunikace s maximální povolenou rychlostí 30 km za hodinu*). Strážníci jeli doprava, ale pak si tam asi všimli patníku a strhli vozidlo zpátky na ně. Přesněji si to nepamatuje, myslí si, že v tu dobu ještě byl na telefonu s policií.
15. Je pravda, že strážníkům říkal, že kontroly budou na Kladně provádět opakovaně, ale ve skutečnosti se vrátil jen jednou, a to poté, když slyšel na internetu, že strážníci dali nějaké mamince s kočárkem pokutu 10 000 Kč kvůli nenošení roušky. Přijel ověřit, zda sami nošení roušek dodržují a nachytl tři strážníky, jak seděli v jednom autě bez roušek. Vše oznámil, v daném případě to proběhlo „v klidu“.
16. K spoluobžalovanému S [REDACTED] uvedl, že ho poznal mezi lednem a červnem 2020, v té době sháněli zaměstnance, který by uměl řídit dodávku a rozvážet limonády, tak se dohodli na spolupráci. Spoluobžalovaný měl tehdy nějaké finanční potíže, možná i exekuce, neměl kde bydlet, tak mu bezplatně umožnil bydlet u sebe, v limonádách nebyly takové peníze, aby mu mohl vyplácet vyšší finanční odměnu. Měli přátelský vztah, tykali si, ale oběma bylo jasné, že nestojí na stejné úrovni a spoluobžalovaný S [REDACTED] ho bral, pokud jde o limonády, jako nadřízeného a byl obžalovanému O [REDACTED] zavázaný, tak mu pomáhal i natáčením videí. Pokud jde o to, že obžalovanému tehdy dával pokyny, jak má jet, bylo to tak, jak je to zachyceno na videu, že např. chtěl, aby přešel do druhého pruhu, ale na druhou stranu v druhém případě po poměrně dlouho dobu volal na policii a během toho mu žádné pokyny dávat nemohl. Má za to, že k tomu, aby zajel před strážníky a zastavil, instruoval spoluobžalovaného jen v druhém případě, odpoledne jeli za a vedle strážníků, nikoliv před nimi.
17. Celkem natočili pro společnost v Hong Kongu asi 200 až 300 videí, z toho bylo zveřejněno 170 až 200, nešlo jen o videa se strážníky, ale např. se řešily také PC hry, dovolené, COVID. Nevěděli dopředu, kdy a co se zveřejní. Někaká další videa vztahující se k přelepeným registračním značkám tam byli, ale nikdy nešlo o to, že by někoho vybrzdřovali či vytlačovali ze silnice, to se řeší až v této věci a zde nešlo o velkou rychlost. Videá pro společnost nahrával na Google Drive a tím to pro něj končilo. To jak se pak videa stříhala a zveřejňovala, šlo již mimo něj. Sám ani neměl přístup k předmětnému YouTube kanálu, nebyl placený podle počtu zhlédnutí ani za počet „lajků“. To, že u videí byly propagovány jeho internetové stránky, to nemohl ovlivnit, protože to tam umístřovala postprodukce, bral to tak, že s ohledem na propagaci dostává za videa tak malou odměnu.
18. Ke své osobě uvedl, že má základní vzdělání, brigádně dřív pomáhal na stavbě, dělal řidiče. Aktuálně provozuje velkoobchod s nealkoholickým nápoji a internetový obchod [REDACTED]. Maloobchod si vydělá jen tak na náklady, zisk generuje velkoobchod, kde si vyplácí jako jediný jednatel a společník cca 20 000 až 27 500 Kč na měsíc. Aktuálně má těhotnou partnerku, bydlí v bytě, který dříve vlastnil, ale musel ho prodat svému známému, protože ho vyšetřovali a zajistili jeho firmě peníze pro podezření, že jde o peníze z trestné činnosti. To se pak nepotvrdilo, ale sešlo kvůli tomu ze zakázky a společnost se dostala do dluhu, takže „málem skončil pod mostem“. V současnosti tak musí platit nájem 20 000 Kč a poplatky 3 500 Kč měsíčně. Partnerka nemá vlastní příjem, studuje, takže společné životní náklady pokryjí díky tomu, že ho finančně podporuje otec. Obchodní podíly má sice i v dalších společnostech, ale z těch nemá příjmy, vychází „na nulu“. V době, kdy točil předmětná videa, tak byl ještě zaměstnancem zahraniční společnosti, ze které dostával za videa cca dalších 12 až 18 000 Kč k příjmům z limonád. Tehdy ještě nežil s partnerkou a část příjmů dával do aktivit již zmíněného spolku na odhalování korupce. Z hlediska zdravotního stavu má skoliózu a jednu kratší nohu, když je venku vlhko či se

mění počasí, bolí ho kolena, má s tím jít na revmatologii, ale nejde o nic, co by mu bránilo v případném výkonu obecně prospěšných prací, pokud by věc skončila jejich uložením. Do práce jezdí na devátou ráno a pracuje i přes 12 hodin, ale na případný výkon obecně prospěšných prací by si čas našel. Ohledně vhodnosti navrhovaného uložení trestu zákazu pobytu upozornil na skutečnost, že jeho společnost má v [REDAKCE] sklad limonád a dále má v této obci babičku, o kterou se stará, v České republice není jiný rodinný příslušník, který by jí mohl místo něj vypomáhat. Případný zákaz na území města Kladno by tedy pro něj problém nepředstavoval, ale zákaz celého okresu Kladno by pro něj byl obtížně zvládnutelný.

19. Dále ke své osobě obecně uvedl, že není kriminálník (*obžalovaný se vyjadřoval k dalším trestním kauzám, ve kterých figuruje, ale to není důvod zde rozebírat, k takovýmto skutečnostem by bylo možné přiblížit pouze, pokud by byl pravomocně odsouzen, jinak se na obžalovaného aplikuje presumpce nevinny*), snaží se vyvíjet i společensky prospěšnou činnost, kdy se spolkem řeší nejen korupci, ale i jiné prohřešky veřejných orgánů, řešili už i porušování práv zákazníků společností Alza atd. Řídí od 16 let a za celou dobu dostal jen jednu pokutu za to, že neměl bezpečnostní pás, když přeparkovával vozidlo, posléze k dotazu připustil další pokutu za rychlost (*nelze přehlédnout zřejmý rozpor s opisem přestupků a evidenční kartou řidiče – viz dále*). Není pravda, že by propagoval produkt, díky kterému není nutné používat bezpečnostní pásy (*opět viz dále – neodpovídá obsahu videí*), naopak vždy upozorňují na jejich význam a že by lidé měli řídit s rozumem. Na videích nenásilně propagoval limonády.
20. K tomu, z čeho je viněn, si zpětně uvědomil, že jeho jednání odpovídá přečinu výtržnictví, skutečně tam z jeho strany nějaké vulgarismy padly. Za výtržnictví je připraven nést trestní odpovědnost.
21. Při novém projednání věci byl proveden doplňující výslech, kdy obžalovaný O [REDAKCE] uvedl, že již žádné „kontroly“ neprováděl, chtěl se Kladno za své jednání i nějak omluvit, tak minulého léta provozovali při letních kinech stánek s nápoji, byť to z hlediska objemu prodeje nemohlo přinést relevantní zisk, nápoje a popcorn rovněž opakovaně dovezli do Dětského domova, Základní školy a Mateřské školy Ledce. Pokud jde o jeho osobní majetkové poměry, nedošlo k významným změnám s výjimkou toho, že se mu s partnerkou narodilo v říjnu 2021 dítě, partnerka nemá v současnosti žádné dávky, protože nárok na dávky ze systému sociálního zabezpečení (zřejmě hovořeno o mateřské) jí nevznikl, takže si o dávky byla požádat na Úřadu práce (zřejmě žádost o rodičovský příspěvek), ale dosud o žádosti nebylo rozhodnuto. Obžalovaný odmítl, že by ohledně péče o svoji babičku „bláfoval“, její zdravotní stav se zhoršil, byla po nějakou dobu i hospitalizovaná v nemocnici, s ohledem na svůj psychický stav nesnese, aby o ní pečovala zdravotní sestra, nenechá se umístit do žádného pečovatelského zařízení, takže za ní několikrát denně jezdí obžalovaný nebo jeho otec.
22. Obžalovaný J [REDAKCE] S [REDAKCE] uvedl, že se se spoluobžalovaným O [REDAKCE] seznámil cca před rokem a půl, nejprve byli jen kamarádi, ale když obžalovaný na jaře 2020 přišel o práci, tak mu spoluobžalovaný nabídl „pomocnou ruku“, poskytl mu bydlení a hradil mu životní výdaje, obžalovaný mu za to dělal „takovou holku pro všechno“. Byl mu zavázaný, jinak by skončil na ulici a tak se snažil jeho přání plnit. Ten den ho spoluobžalovaný požádal, aby ho odvezl na Kladno, předem nevěděl, co se bude na Kladně dít a až v Lidicích mu došlo, že se bude natáčet. Na Kladně potkali nějaké strážníky, stáli za jejich vozem asi tak dvě minuty, ani on ani spoluobžalovaný z vozu nevystoupili. Poté, co se strážníci vrátili, ho spoluobžalovaný instruoval, že má jet za nimi, zatímco si to spoluobžalovaný nahrával na kameru. V jedné ulici pak na pokyn spoluobžalovaného zajel vedle vozu strážníků, spoluobžalovaný je megafonem vyzýval, aby zastavili. Strážníci zastavili, obžalovaný zastavil vedle nich, spoluobžalovaný vystoupil, obžalovaný vozidlo přeparkoval před vůz strážníků. Na pokyn spoluobžalovaného převzal kameru a natáčel, co se pak dělo dál. Předtím už několikrát se spoluobžalovaným natáčel, i viděl něco z tvorby spoluobžalovaného, obžalovaný se nevěnuje jen videím takového typu. Věděl, že to pak video skončí na YouTube, ale není mu známo, jakou cestu. Neví, kdo videa stříhá ani kdo je následně publikuje. Sám z publikací videí neměl žádný finanční prospěch. Na místě mu to co se

tam dělo přišlo „v pohodě“, až když to pak zpětně viděl na záznamu, tak mu došlo, že to „bylo trochu moc“. Sám se do slovní výměny nezapojoval, chodil za spoluobžalovaným a vše natáčel. Spoluobžalovaný tam strážníkům říkal, že bude volat policii kvůli podezření ze spáchání přestupku, šlo asi o bezpečnostní pásy a přelepenou registrační značku. O tom, jak se ta páska dostala na registrační značku strážníků, obžalovaný nic neví, že je značka přelepená, si všiml, až když vystoupili z vozidla. Když pak spoluobžalovaný šel k vozu strážníků něco fotit, tak si tam všiml, že tam něco leží na sedačce, má za to, že pak spoluobžalovaný kvůli nálezů rostliny volal Policií ČR. Pokud jde o druhý bod, tak jel vedle strážníků, spoluobžalovaný je megafonem vyzýval k zastavení a natáčel je. Spoluobžalovaný ho instruoval, ať jede za nimi, chvílemi jel za nimi, chvílemi vedle nich, na začátku se dostal i před ně, spoluobžalovaný už vystupoval, ale strážníci je objeli a jeli dál. Spoluobžalovaný mu říkal, ať je předjede a zastaví, vnímal to tak, že by měl strážníky předjet a donutit je zastavit, ale spoluobžalovaný mu už konkrétněji neříkal, jak je má zastavit, ani on sám neměl konkrétnější představu jak to udělat, předtím nikdy žádné vozidlo nezastavoval. Na pokyn spoluobžalovaného pustil modrá výstražná světla, ty tam dal asi týden předtím, neví z jakého důvodu. Rychlost vozidla strážníků by odhadl tak na 30-40 km v hodině, oni sami jeli o něco rychleji, tak 40-50 km v hodině. Z toho, jak pak viděl záznamy, má za to, že v jednu chvíli vznikla nebezpečná situace, vozidla se dostali hrozně blízko k sobě, strážník vyjel doprava na odstavné parkoviště, ale pak se vrátil zpátky před jejich vůz. Když pak strážníci zajeli na parkoviště, tak mu spoluobžalovaný řekl, ať zastaví, že vystoupí a poté mu řekl, ať to zaparkuje před strážníky. Co se dělo dál, opět jen natáčel, sám se žádných vulgarit nedopouštěl. V druhém případě s nimi jela nějaká kamarádka spoluobžalovaného, jmenuje se M [REDACTED], ale neví jak dál.

23. Ke svým osobním poměrům uvedl, že je svobodný a bezdětný, žije sám. Má střední vzdělání, má pracovní zkušenosti jako autolakýrník a obchodní zástupce. Je nemajetný, má dluhy asi 200 000 Kč, něco je již i v exekuci. Zdravotní stav ho pracovní neomezuje. Po rozpadu spolupráce se spoluobžalovaným bydlel nějakou dobu na ubytovně a pracoval brigádně, cca tři týdny před vyhlášením tohoto rozsudku si pak našel práci jako řidič doprovodného vozidla při rozvozu vakcín, kde by si měl vydělávat okolo 30 000 Kč měsíčně, z ubytovny se přestěhoval k babičce do [REDACTED].
24. Zpětně lituje, že takové věci se spoluobžalovaným podnikal, již spolu nejsou v kontaktu a snaží si zařídit vlastní život. Za své jednání se omluvil.
25. Svědek M [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že je tehdy při hlídkové činnosti zastavilo vozidlo Superb. Z megafonu je vyzvali, ať okamžitě zastaví, předtím slyšel policejní sirénu. Volali: „zastavte, zastavte“, tak zastavil. Nevěděl, o co se jedná, myslel si, že to bude nějaká inspekce, kontrola. Dal nohu z plynu, jel sotva 20-30 km v hodině, služební vozidlo postupně zpomalovalo. Superb je předjel a vozidlo jim zablokovalo cestu, oni v tu dobu ještě dojížděli. Vše proběhlo hrozbě rychle. Obžalovaný O [REDACTED] mu říkal, že se dopustili přestupku, že není připoutaný a že mají přelepenou značku, aby nemuseli platit za parkování. Vozidlo si kompletně kontroloval ráno, když ho přebíral, to značka přelepená nebyla. Po výjezdu na ulici ČSA, si vozidlo zkontroloval jen zepředu, zda nemá propíchnuté pneumatiky, zadní značku nekontroloval. Na místě stáli asi 20 minut. Obžalovaného O [REDACTED] vyzýval, aby mu ukázal služební průkaz, ale ten mu nic neukázal, jen opakoval, že je občanská hlídka a že mají setrvat do příjezdu policie, že má zaplatit 1 000 Kč pokutu, že když zaplatí 1 000 Kč a omluví se, že na vše zapomenou. Vozidlo nezamkl, obžalovaný O [REDACTED] pak na ně volal, že tam mají nějakou krabičku, že je to tráva. Zavolali státní policii, která si krabičku převzala, svědek ji nikdy předtím neviděl. Až když ji technici vyndali z auta, si ji mohl prohlédnout, předtím z ní čouhal jen kousek. Podle jeho názoru nebylo možné skrz okno poznat, co je jejím obsahem. Na místě byl zmatek, když byly s kolegy za rohem, tak slyšel, jak bouchly dvířka vozidla, tak má za to, že v jejich vozidle někdo byl, ale nemůže na nikoho konkrétního ukázat. Kde v tu dobu byli obžalovaní, neví, s nimi za rohem v tu dobu nebyli a ani je nikde neviděl. Šlo o nestandardní situaci, byl tam zmatek, obžalovaný O [REDACTED]

byl hrubý a vulgární, ale konkrétně si již nevzpomene, co tam padlo. Hovořil obžalovaný O [REDACTED], obžalovaný S [REDACTED] do hovoru nevstupoval, měl v ruce kameru a vše natáčel.

26. Svědkyně B [REDACTED] B [REDACTED] uvedla, že tehdy s kolegou strážníkem vykonávali běžnou hlídkovou činnost. Na ulici ČSA řešili nález peněženky, vrátili se k vozidlu, které tam mohlo stát tak 20-25 minut a chtěli peněženku odvést majiteli. Ve Fibichově ulici se je nějaké auto snažilo zastavit, muž na místě spolujezdce na ně křičel megafonem, aby zastavili, použili i modrá světla. V tu chvíli si myslela, že asi potřebují pomoci. V tu dobu mohli jet odhadem tak 20 km za hodinu. Kolega zastavil, to auto je pak předjelo a zablokovalo jim další jízdu. Ten muž co na ně křičel, k nim přišel, že je občanská hlídka a že se dopustili dvou přestupků, že si před jízdou nezkontrolovali vozidlo a že neměli zapnuté bezpečnostní pásy, že jim za to muže udělit pokutu 1 000 Kč, nereagovali na to, zůstali ve vozidle a zavolali velitele, který na místo poslal další hlídku. Služební vůz neřídila, tak neví, kdy kolega značku naposledy kontroloval, ví, že kontrolu provedl ráno při převzetí vozidla. Z vozu vystoupili, až když přijela druhá hlídka, svědkyně si vzala sebou služební tablet a šla pro kolegy zdokumentovat přestupek, dotčené vozidlo totiž nezachovalo průjezdnost. Na místo pak přijela hlídka Policie ČR, tu přivolal obžalovaný, který chtěl, aby vyčkali jejího příjezdu, že s nimi dotčené přestupky dořeší. Už chtěli s kolegou odjet, ale obžalovaný přistoupil k místu spolujezdce a upozornil je, že tam mají na sedadle pod služební taškou schovanou zakázanou látku. Šlo o takovou kulatou, průsvitnou krabičku jako na stíny, zpod tašky vyčuhoval jen kousek, takže podle jejího názoru by si jí běžný člověk ani nevšiml, zvenku nebylo vidět co v ní je. Před vystoupením z vozu měla brašnu na klíně, pak jí po vyndání tabletu položila na sedadlo, to tam ta krabička ještě nebyla. V mezidobí se do vozu nevrátila, ani si nevšimla, že by se kolem něj někdo pohyboval. Poté, co obžalovaný upozornil na tento nález, do vozidla již nevstupovali, vyčkali příjezdu hlídky PČR. S tím, že je to zakázaná látka, přišli obžalovaní, říkali snad, že je kolega „vyhulenej“, ale přesněji si to již nepamatuje, obžalovaní se celou dobu chovali arogantně, urážlivě a vulgárně, snažili se je zesměšnit. Konkrétní slova, která tam padla, si už nevzpomene. Hlavní slovo měl obžalovaný O [REDACTED], obžalovaný S [REDACTED] se do věci moc nezapojoval.
27. Svědek R [REDACTED] H [REDACTED] uvedl k bodu 2., že byli s kolegou vysláni k rušení nočního klidu a poté se vraceli zpět na služebnu. Při zpáteční cestě se vedle nich objevilo vozidlo, které rozsvítilo modrá světla, někdo z vozu zřejmě megafonem na ně volal „silniční kontrola“ a opakovaně je vyzýval k zastavení vozidel, byla slyšet i siréna. Z vozidla na něj někdo svítil světlem, neoslňovalo ho to tak, že by nemohl bezpečně řídit, ale neviděl na dotčené vozidlo ani jeho posádku. Věděl, že by mohlo jít o vozidlo, se kterým měli toho dne incident jeho kolegové, ale neměl si to jak ověřit. Svědek došel k závěru, že nejde o policejní vozidlo a měl obavu, co by se dělo, pokud by zastavil, tak jel raději dál. Během jízdy je to vozidlo několikrát předjelo, již neví kolikrát, a přibrzdilo či i zastavilo. Sám řídil vozidlo nižší rychlostí a držel si vzdálenost, tak měl vždy čas zareagovat, přejet do druhého pruhu. Určitě nejel víc než 50 km za hodinu, jel tak rychle, aby zvládal reagovat. V Zádušní jel asi tak 40 až 45 km za hodinu. Ohrožen se cítil až v ulici Zádušní, kde na ně vozidlo zleva bočně najíždělo, mohli mít mezi sebou tak 10 cm možná i méně, takže aby nedošlo ke kolizi, vyjel z jízdního pruhu na parkoviště. Již si nevzpomíná, zda tam i zastavil, či jen přibrzdil a dál pokračoval v jízdě. Na nám. Starosty Pavla jim to vozidlo zastavilo před vjezdem do dvora, kam chtěl původně zajet, tak služební vůz zastavil na parkovacích místech, někdo z toho vozidla přistoupil k jejich služebnímu vozidlu, oslňoval ho nějakým světlem, šlo o obžalovaného O [REDACTED]. Svědek se ho ptal, zda je policista, na což dotčený odpověděl, že je „občanská hlídka“, dál už si to příliš nevybavuje, následně tam dorazila hlídka policie, která to dál řešila. Někjaké vulgarity tam tenkrát padli, ale nic bližšího si již nevybavuje.
28. Svědek R [REDACTED] G [REDACTED] uvedl, že toho dne byli s kolegou H [REDACTED] vysláni k rušení nočního klidu, při návratu se k nim na ulici Tylova připojilo vozidlo Superb a na ulici ČSA na ně začalo najíždět. Obžalovaný O [REDACTED] byl na místě spolujezdce, zatímco druhý z obžalovaných vozidlo řídil. Po celou dobu cesty na ně to vozidlo najíždělo, kolegu oslňovali nějakým světlem,

vybrzdžovali je a vytlačovali, konkrétně v Zálušní je vytlačili na parkoviště, ale kolega se z toho zablokování dostal a pokračovali na Magistrát, kde jim obžalovaní zablokovali vjezd do dvora, tak zaparkovali pod kostelem. Vozidlo Superb je vždycky předjelo, pustilo výstražné blinkry a prudce zabrzdilo, nebylo od nich dál než několik metrů. Stalo se to asi 4x nebo 5x. Svědek má za to, že k nějaké škodě na majetku či zdraví nedošlo jen díky řídicím schopnostem jeho kolegy, který uhýbal, dokud to šlo, a když je Superb svojí jízdou ohrožoval, tak, aby zabránil nějakým škodám, zabrzdil, takže Superb je předjel, zastavil, oni ho mohli objet a pokračovat v jízdě. Během jízdy byli k zastavení vyzýváni verbálně, byl tam i nějaký zvukový signál a světelné výstražné zařízení, rychlost by odhadl přibližně na 50 km v hodině, ale několikrát zastavovali a v Zálušní je pak limit 30 km v hodině. Myslí si, že Superb tuto rychlost nerespektoval, ale to hodnotí jen pocitově. Osobně se cítil jízdou vozidla Superb ohrožen, vnímal to tak, že jemu i kolegovi jde o zdraví či i o život. Poté, co zaparkovali u kostela, je Superb zablokoval, jeho posádka vystoupila a snažila se s nimi navázat kontakt, ale oni s kolegou se je snažili ignorovat a vyčkali příjezdu hlídky PČR. Věděli, o koho se jedná, kolegové z denní směny je upozorňovali, že by se posádka pana O [redacted] mohla po Kladně pohybovat a ztěžovat jim práci. Věděli rovněž, že obžalovaný O [redacted] staví svoji činnost na konfrontaci se strážníky. Obžalovaní se na místě stavěli do pozice občanské hlídky, že jeho kolega nebyl připoután, operovali tam s pokutou 1 000 Kč, či že by se popřípadě věc mohla na místě vyřešit domluvou.

29. Nejkomplexnější zachycení jednání pod body 1 a 2, byť jde o sestříhané záznamy, poskytují o věci videa publikovaná na internetovém portále YouTube, kde první dvě, „Měšťák pohrdá zákony a dělá si totálně, co chce“ (v době zajištění cca 98 tisíc zhlédnutí) a „Měšťáci v Kladně vozí v autě zakázané látky! Zatkli jsme je?“ (v době zajištění cca 78 tisíc zhlédnutí) se vztahují k bodu 1. a video „Měšťák nereaguje na můj výzvu a agresivně ujíždí městem – půjde do vězení?“ (v době zajištění cca 105 tisíc zhlédnutí) se vztahuje k bodu 2. Samotný dotčený kanál na YouTube „[redacted]“ měl v době ohledání cca 196 tisíc odběratelů. Předmětem ohledání byl rovněž účet s názvem „[redacted]“ na sociální síti Facebook, kde bylo odkazováno na videa publikovaná na YouTube.
30. Zajištěny jsou nejen videa a popisy videí (přes které dochází k propagaci portálů limosky.cz, nebudmestak.cz, doktoratonline.cz, www.pojisteninapokuty.cz, www.virtualniprovozovatel.cz a zmiňována je i řada dalších kanálů a stránek souvisejících s obžalovaným O [redacted]), ale rovněž komentáře dalších uživatelů, kdy některým je počínání obžalovaného O [redacted] sympatické a projevují sympatie (např. „Ahoj, M [redacted], poslední dny se dívám na "seriál" strážník M [redacted] a musím říct je to topovka , až jsem se rozhodl stát se členem. Tak doufám, že budeš pokračovat v tomhle "seriálu". Měj se hezky.“), vyzývají ho k návštěvě jiných měst, či připojují vlastní urážky na adresu strážníků (např. „Ta tráva je tý štramandy. Pomáhá jí to snášet krámy a toho debila se kterým jezdí.“) či ho vyzývají k ještě důraznější akci („Jses chytřej,a co delas je faj.n.ALE...V POSLEDNI DOBE SICE CHYTNES STRAZNIKY,A PAK UDELAS VIDEO, ALE EVIDENTNE TE MAJ NA SALAMU.CHTELO BY TO VICE JE ZMACKNOUT,POKUD TO PUJDE.Protoze mi to uz prijde celkem obehřany a nudny...“), jiní jsou naopak jeho jednáním pobouřeni a sami na adresu obžalovaného O [redacted] verbálně útočí (např. „Chlapče ten začátek si pěkně přestřelil s těmi "LIDICEMI" !!! Jsí opravdu jednoduchej a totál vypatlanej!!! No a tímhle jsi u mě a mých liků skončil.“), případně jinými formami vyjadřují své odsouzení (např. „Sám bezpečnostní pás nemá, jeho řidič také ne, a má tu drzost zastavovat strážníky za přestupek, kterého se sám dopouští. Tím jak se následně chová tak zdrží od práce 6 osob, které dohlížení na dodržování pořádku. .. pokud se někdo chová amorálně, rozuměj šikanuje policisty za to, co sám nedodržuje, jen aby měl lepší sledovatnost, pak si zaslouží pouze a jediné odsouzení společnosti. Na tom není nic odvážného hrinského. Je to čisté pokrytectví, vypočítavost a bezohlednost. Nic víc...“).
31. Nyní k samotným videím. První z videí po úvodním sestříhu začíná pasáží na parkovišti (Lidický památník), kde obžalovaný O [redacted] na kameru probírá plán, že budou kontrolovat pásy a zda

si strážníci kontrolují značky, vyzývá diváky, aby si s ním dali „minutku ticha za toho strážníka, kterému zničí život“, že „letí do Kladna dělat ostudu a zmedializovat dalšího strážníka“, kdy obžalovaný O [REDAKCE] zmiňuje, že tentokrát by „dal strážníkovi i líznout“. Další pasáž již probíhá na Kladně, kde obžalovaný projíždí kolem zaparkovaného vozu Dacia Dokker obecní policie (ulice ČSA), při zastavení záběru je jasně vidět, že v této době ještě vůz nemá přelepenou značku, nicméně obžalovaný O [REDAKCE] již komentuje, že „to bude velká komedie“. Po střihu již obžalovaný s vozem stojí ob vozidlo za strážníky (výhled na policejní vůz blokuje před obžalovanými zaparkované vozidlo). Poté co se strážníci vrátí ke svému vozu, nasedají a odjíždějí, obžalovaný O [REDAKCE] komentuje, že si strážník nekontrolovat vozidlo „co když mu někdo přelepil značku“ a instruuje obžalovaného S [REDAKCE], aby jel za strážníky. Poté co vůz strážníků vyjíždí z řady, obžalovaný O [REDAKCE] „překvapeně“ komentuje „ty vole on tam má místo té osmičky devítku“, posléze se opravuje, že je to naopak. Poté, co strážníky dojedou na křižovatce, je již na záběru patrné, že strážníci mají skutečně přelepenou značku a to 9 na 8 kouskem tmavé pásky. Obžalovaný O [REDAKCE] komentuje, že přijeli do Kladna a „shodou náhod tu už mají strážníky jedny“, během jízdy obžalovaný O [REDAKCE] dále komentuje situaci, dává obžalovanému S [REDAKCE] pokyny, ten se obžalovaného také ptá, zda budou strážníky stavět „na maják“ což obžalovaný O [REDAKCE] neguje. Během cesty je několik střihů, nejde o kompletní záznam jízdy. V ulici se stromy (Fibichova) dává obžalovaný O [REDAKCE] pokyn spoluobžalovanému, aby zastavil vozidlo, strážníkům megafonem dává pokyn „zastavte vozidlo, zastavte“, vozidlo strážníků brzdí, zatímco obžalovaný ho z levé strany paralelně předjíždí, obžalovaný O [REDAKCE] říká spoluobžalovanému, aby strážníky zastavil, posléze mu dává pokyn stůj. Obžalovaný O [REDAKCE] po střihu přistupuje k vozu strážníků, kterých se ptá, zda si před jízdou zkontrolovali vozidlo, na výzvu strážníka, aby se mu legitimoval, obžalovaný O [REDAKCE] uvádí, že je běžný občan a může oznamovat jakékoliv protiprávní jednání. Strážník s ním odmítá situaci řešit, pokud se mu neprokáže a že obžalovaný může případně zavolat Policii ČR. Obžalovaný O [REDAKCE] nejprve nabízí, že by situaci vyřešil domluvou na místě, pokud se strážník omluví a přizná, následně se dohadují, zda strážník musí či nemusí být dle zákona připoután. Posléze strážník obžalovaného O [REDAKCE] žádá, aby ho nezdržoval v práci, startuje vozidlo a snaží se rozjet, ale obžalovaný O [REDAKCE] mu říká, že nikam nepojede, že má přelepenou značku, aby nemusel platit parkovné a že musí počkat na příjezd Policie ČR, což strážník posléze akceptuje, obžalovaný O [REDAKCE] mu vyčítá, kam tedy odjížděl a proč se snažil srazit obžalovaného S [REDAKCE], který (soudě z pohybu kamery) se po nastartování vozu přesunul před levý přední blatník, čímž fakticky znemožňoval služebnímu vozu vyjet z daného místa. Obžalovaný O [REDAKCE] se dále ptá, zda strážníci neví o tom, že měli přelepenou značku, že za nimi stáli dvacet minut, a že ji měli celou dobu přelepenou. Strážníci následně hlásí situaci a žádají o vyslání další hlídky na místo. Obžalovaný O [REDAKCE] opakovaně odmítá na výzvu strážníka ukázat nějaké oprávnění a namísto toho ho vyzývá k setrvání na místě do příjezdu policie s tím, že je „nebude honit po celém městě“, že v autě na rozdíl od strážníků mají „majáky“, takže je „může honit jak chce“, že ho nezajímá, co strážníkům řekne velitel, že dostanou na místě blokovou pokutu 1 000 Kč tak at' si připraví strážník hotovost. Obžalovaný O [REDAKCE] následně volá na tísňovou linku a telefonicky oznamuje údajné protiprávní jednání strážníka. Po skončení hovoru se obžalovaný O [REDAKCE] vrací ke strážníkovi, že Policie už jede, at' si připraví 1 000 Kč, že dostane blokovou pokutu na místě. V té fázi již na místo přijíždí další hlídka obecní policie. V rámci toho, že jim obžalovaný vysvětluje situaci a poukazuje na zapnutý bezpečnostní pás na místě řidiče, kamera zabírá detailně vnitřek vozidla včetně sedadla spolujezdce, takže lze srovnat polohu služební tašky v této fázi po vystoupení strážníků a její následnou polohu při nálezů nádoby se směsí konopí. Obžalovaný O [REDAKCE] rovněž opět zmiňuje, že za předmětným vozidlem obecní policie stáli dvacet minut a po celou dobu byla značka přelepená, že původně je-li do Kladna točit něco jiného, ale náhodně si všimli tohoto vozu. Dále obžalovaný O [REDAKCE] uvádí, že počkají do příjezdu policie, které sdělí, že se strážníkem dojednal pokutu 1 000 Kč a že mu policista dá příkaz na místě za pásy a že pokud jde o značku, tak věc oznámí magistrátu a že věc budou dozorovat podle zákona „106“. Dále

dodává, že se mu strážník snažil ujet a že ho proto vyblokovali. V rámci dalšího řešení věci k dotazu strážníků obžalovaný O [redacted] uvádí, že jako občan je oprávněn hlásit jakékoliv protiprávní jednání a u trestných činů je i oprávněn kohokoliv omezit, že v dané věci nejde o trestný čin, ale protože chtěl oznámit přestupek, tak strážníka potřeboval zastavit. Dále obžalovaný O [redacted] zmiňuje, že v autě mají majáky, čemuž se strážník K [redacted] diví. S obžalovaným S [redacted] druhá hlídka řeší nezachování průjezdnosti, do čehož obžalovaný O [redacted] zasahuje, že se spoluobžalovaný ničeho nedopustil, že tam vykonává „běžnou hlídkovou činnost jako občan“. Později obžalovaný O [redacted] opakuje, že si strážník K [redacted] přelepil značku, protože nechce platit parkovné. Zmiňuje rovněž to, že obžalovaný K [redacted] poté, co zastavil na jeho verbální výzvu, chtěl najíždět na obžalovaného S [redacted] a že mu nabízel, že to vyřeší domluvou, ale strážník to nechtěl, tak to bude stát 1 000 Kč. Dále obžalovaný O [redacted] skáče strážníkům do řeči, že hlídka Policie ČR nejsou jejich kolegové, respektive možná jde o kolegy druhé hlídky, protože „jsou normální“, na rozdíl od strážníků K [redacted] a B [redacted], kteří „jsou akorát ostuda“. Dále obžalovaný zmiňuje, že strážníky celé město nenávidí, že přijeli proto, že mají nepolepená auta bez majáků, že nějaká jejich kolegyně měřila rychlost z otevřených dveří, které jí několik řidičů málem urazilo, že kvůli tomu přijeli. Dále v této souvislosti zmiňuje, ať strážníci klidně rychlost měří, že to svým klientům z pojištění na pokuty obhájí. Po příjezdu Policie ČR obžalovaný O [redacted] oznamuje, že strážník K [redacted] jel nepřipoutaný a že má vůz přelepenou značku, že nechtějí platit za parkování a když je upozorněn na to, že strážníci parkovné hradit nemusí, uvádí, že neví, proč by si to jinak strážníci přelepovali. K tomu, zda jim to nepřelepil „nějaký vtípálek“ obžalovaný O [redacted] uvádí, že by to na věci nic neměnilo, že si strážníci vozidlo nezkontrolovali a jeli s přelepenou značkou. Obžalovaný O [redacted] následně v průběhu videozáznamu na adresu strážníků uvádí, že jsou arogantní. Policii ČR zmiňuje, že při hlídkové činnosti narazili na přelepenou značku, že ráno nastoupil „do služby lidu“, ale že už má pohovor u Policie. K dotazu policisty, zda nalepil pásku na značku, odpovídá, obžalovaný O [redacted] že ne, krčí rameny a směje se policistovi do obličeje. Později obžalovaný O [redacted] ukazuje na strážníka mimo záběr a říká, že „Jeden takovej člověk zkurví jméno celému sboru.“ Poté, co se policista vrací s tím, že obžalovaný O [redacted] není zachycen na kamerách, to obžalovaný komentuje, že „je to dobrý“, následně dořešují oznámení obžalovaného. Poté, když se strážník K [redacted] snaží odlepit pásku ze značky, to obžalovaný O [redacted] komentuje slovy: „já nevím proč jste to pane strážníku nalepil takhle, takovouhle elektrikářskou páskou, která jde těžce sundat.“ Když poté strážník následně zabouchává dveře řidiče, následuje stříh a další záběr zachycuje obžalovaného O [redacted], jak přistupuje k vozu strážníků ke dveřím spolujezdce, má v ruce mobilní telefon, což komentuje, že si nafotí vnitřek auta, aby viděli „jakou mají tu...“ (později ke konci videa zmiňuje, že si šel natočit radiostanici), poté se obžalovaný několika pohyby kolem okénka rozhlíží do vnitřku vozidla a říká: „ty vole, čum von tady má normálně trávu“. Poté přistupuje k vozidlu spoluobžalovaný S [redacted], který celý děj natáčí, ale z jím zabíraného úhlu je na sedadle vidět pouze služební brašna (posunutá oproti dříve zmíněnému záběru). Následně se obžalovaný vrací ulicí, zpoza rohu vychází strážníci K [redacted] a B [redacted] (do té doby během „nálezu“ není zaznamenáno, že by v okolí byl některý ze strážníků, dalších záběrů je patrné, že právě za dotčeným rohem zaparkovala druhá hlídka strážníků svůj vůz poté, co je obžalovaný O [redacted] vyzval, že jakmile na místě dořeší údajný přestupek obžalovaného S [redacted], tak dále nesmí stát v rozporu s předpisy na místě původního zastavení). Obžalovaný O [redacted] je vyzývá, aby otevřeli auto, že se mu zdá, že tam mají nějaké zakázané látky, strážník K [redacted] otevírá dveře řidiče (auto viditelně nebylo zamčené), na což obžalovaný O [redacted] reaguje tak, že okamžitě sám otevírá dveře spolujezdce, dotýká se rovněž rámu. Až po otevření dveří je na záběrech z blízkosti patrné, že se může něco za služební brašnou nacházet, ale nádobka je dostatečně viditelná až v okamžiku, kdy kamera klesá takřka na rovinu se sedákem, takže je vidět za tašku z boku, aniž by pohled blokovala horní část. V tento okamžik je vidět, že nádobka je orientovaná tak, že k opěráku směřuje světlá část, zatímco zelená část je orientovaná k tašce. Následně se na místě řeší, že bude třeba přivolat techniky, strážníci se

diví, proč obžalovaný O [redacted] otevíral dveře a že mohl něco vidět, a na základě čeho došel k tomu, o co se jedná. Tím epizoda již v zásadě končí, obžalovaný O [redacted] říká divákům, že budou pokračovat druhým dílem a poté je vyzývá, aby si pořídili pojištění na pokuty (na videu se zobrazuje stránka www.pojisteninapokuty.cz), obžalovaný nabízí slevový kód, dále propaguje www.virtualniprovozovatel.cz, který řeší „fotky z radaru a parkování“, a www.limosky.cz s tím, že slevový kód funguje i na těchto stránkách. Závěrem chce obžalovaný O [redacted], aby mu diváci dali „20 000 lajků“ za „hloupého strážníka, který byl arogantní a vozí v autě trávu“, k čemuž obratem dodává, že tedy neví, zda je jeho, nebo jeho kolegyně, nebo někoho jiného, ale spíš si myslí, že je někoho od obecní policie, protože neví, proč by jinak vozili něco takového.

32. Druhý díl videa po úvodním prostříhu pokračuje tam, kde skončil předchozí díl, po rekapitulaci nálezu obžalovaný O [redacted] přistupuje ke strážníkovi K [redacted] se slovy „to vás asi seberou co, pane strážníku, nebo paní strážnice“ k čemuž na otázku po důvodu posléze dodává „protože je v autě látka, která by tam neměla být... kór ve výkonu funkce“. V následné debatě obžalovaný O [redacted] obviňuje opětovně strážníka K [redacted], že zatěžuje systém tím, že si přelepjuje značku, po stříhu obžalovaný O [redacted] kouří předmět, který by mohl být tzv. jointem se slovy: „jsem z toho tak hotovej, z toho chování měšťáka, že už musím jít do jiného stavu.“ Přichází zpět ke strážníkům se slovy: „pane strážníku tak si taky ubalte ne, když tam máte.“ Po příjezdu Policie se rozebírá situace, obžalovaný dál kouří, obžalovaný O [redacted] ukazuje, jak nádobku viděl přes okénko (policista se zjevně snaží k okénku postavit tak, aby sám něco viděl), policistce ukazuje cosi na mobilu, kdy policistka se ho ptá, co to má být, na což obžalovaný uvádí, že to vypadá jako nenadrolená tráva, policistka to na jeho mobilním telefonu nevidí. Po výzvě policisty obžalovaný přestává kouřit s komentářem, že chtěl otestovat, jestli ho strážníci nechají kouřit trávu, protože nevědí, že je to CBD. Komentuje, že to strážníkům bylo úplně jedno. Po dalším stříhu, kdy policista uvádí, že tam něco vidět může nebo nemusí, obžalovaný O [redacted] uvádí, že to řešit nechce, že to sami strážníci chtěli počkat na Policii. Dále vysvětluje, že si vysílačku strážníků chtěl natočit proto, aby si ji mohli také koupit, aby mohli strážníky poslouchat. Předtím, než obžalovaný odjíždí, natáčí závěrečný rozhovor se strážníkem K [redacted], v rámci kterého řeší se strážníkem, že by pro něj bylo jednodušší, kdyby s nimi byl ochoten věc řešit domluvou, že to tak řeší se strážníky v Praze s tím, že: „za prvý nejsou za hlupáky na internetu, za druhý nezkurvej pohled diváků na ten sbor.“ Posléze uvádí obžalovaný O [redacted], že jedou do Slaného, že strážníka chytili poprvé, ale ne naposled, že hlídkovou činnost budou vykonávat pravidelně stejně jako v Praze, Rakovníku a ve Slaném, kde „je to ještě větší western“. Poté obžalovaný O [redacted] dodává, že: „dneska se akorát ukázalo, že to je opravdu western, protože to, abyste si nezamkli auto a někdo vám tam dal trávu, nebo abyste vozili v autě trávu, to není normální...“ Na dotaz strážníka, jak může vědět, že jde o tuto látku, uvádí obžalovaný O [redacted], že proto, že to tak vypadá. Při odjezdu z místa obžalovaný O [redacted] ještě spouští z megafonu zvuk sirény (do té doby není na vidu nikde patrné použití zvukového ani světelného výstražného zařízení). Závěr videa je natočený již v nočních hodinách, kdy obžalovaný O [redacted] dělá upoutávku na další video z Kladna s tím, že stojí před čerpací stanicí Shell, kde jsou „dva nejhorší strážníci z celého Kladna“. Obžalovaný vyzývá diváky, aby se přihlásili k odběru (kanálu na YouTube) a psali do komentářů: „Měšťák byl zfetovanej“ (na obrazovce je místo toho nápis „Měšťák byl zhuľenej jak paprika“), aby video sdíleli „a dali si brko se strážníkem“.
33. Třetí publikované video se vztahuje k bodu 2 a po úvodním prostříhu začíná video tam, kde předchozí skončilo upoutávkou. Obžalovaný O [redacted] říká, že ho jeho velitel, že jak se hlásí k policii, tak už má svého velitele, poslal dělat prevenci kriminality a dodržování bezpečnosti a plynulosti provozu do Kladna, že čekají, až strážníci dopijí na čerpací stanici kávu, aby je mohli zkontrolovat, zda používají bezpečnostní pásy. Obžalovaný ukazuje, že má megafon a zmiňuje, že mají v autě těž „modrý maják“, takže je budou kontrovat a pokutovat. Po stříhu již zabírá kamera jízdu vozidla strážníků, vozidlo obžalovaných řídí obžalovaný S [redacted], obžalovaný O [redacted] z pravého zadního sedadla mu dává pokyny (jde nejen o jízdu, ale např. i k dotazu

spoluobžalovaného říká, ať zatím nepoužívá majáky, protože nevědí, zda jsou strážníci připoutaní). Poté co se jim podaří vůz strážníků dohnat a vidí, že mají pásy, jedou dál. Strihem se video dostává do situace, kdy dohání další vůz obecní policie, obžalovaný S [REDACTED] hlásí, že strážník nemá pás. V okamžiku, kdy se vůz obžalovaných v levém pruhu se dostává před vůz strážníků v pravém pruhu, obžalovaný O [REDACTED] dává pokyn spoluobžalovanému „stůj... zastav ho, zastav ho“, obžalovaný S [REDACTED] přejíždí před vůz strážníků do pravého pruhu, obžalovaný O [REDACTED] mu dává pokyn, aby zastavil (při otočení kamery je vidět, že obžalovaní již mají zapnutá modrá výstražná světla za čelním sklem), vůz obžalovaných zastavuje, obžalovaný O [REDACTED] vystupuje z vozu, ale to už je akorát vidět, jak je policejní vůz zleva objíždí, tak se obžalovaný O [REDACTED] vrací do vozu (žena na levém zadním sedadle mu podává zpět megafon, který v mezidobí držela), obžalovaný O [REDACTED] křičí na spoluobžalovaného ať jede za nimi, obžalovaný O [REDACTED] megafonem volá na strážníky ať zastaví, a pouští zvukové výstražné zařízení (sirénu). Poté, co vůz doženou, chce po spoluobžalovaném, ať opět zajede před něj, což obžalovaný S [REDACTED] obratem dělá, obžalovaný O [REDACTED] vše doprovází dalšími výzvami k zastavení, obžalovaný S [REDACTED] snižuje rychlost. Obžalovaný O [REDACTED] komentuje situaci: „ty pí** to je takovej čů*** nám tady ujíždí“, poté co ho spoluobžalovaný a žena ze zadního sedadla ujíždějí, že vůz strážníků nezastavuje, se obžalovaný O [REDACTED] ptá „kam jede ten ***“. Při otočení kamery je vidět, že vůz strážníků jede za vozem obžalovaných, obžalovaný O [REDACTED] to komentuje „ať zastaví, ne, debil“. Další prostrh již zachycuje souběžnou jízdu vozu obžalovaných a strážníků, obžalovaný O [REDACTED] opět vyzývá strážníky, aby zastavili (je vidět, že ve voze obžalovaných stále svítí výstražná modrá světla), obžalovaný S [REDACTED] vyzývá obžalovaného O [REDACTED], aby „volal fízly“, obžalovaný O [REDACTED] opět žádá spoluobžalovaného, aby zajel před vůz strážníků, a poté, aby zastavil vozidlo (je vidět, jak obžalovaný S [REDACTED] zpomaluje, při otočení kamery je rovněž na několik snímků zachycena žena na levém zadním sedadle – takřka okamžitě otáčí tvář, protože zjevně nechce být zachycena na záběru, toto chování opakuje i později), ale vůz strážníků ani nyní nezastavuje, což obžalovaný O [REDACTED] komentuje slovy „dělá si prdel“. Vůz strážníků objíždí obžalované zleva, obžalovaný O [REDACTED] posléze volá na tísňovou linku, že mu ujíždí auto, že jezdí hrozně agresivně, že je to strážník, co neměl zapnutý pás atd., obžalovaný před skončením hovoru zmiňuje, že jedou právě ulicí Zádušní. Kamera v této fázi zabírá jen telefonujícího obžalovaného O [REDACTED], kameru logicky v této fázi musela držet žena z levého zadního sedadla. V situaci, kdy jedou za vozem strážníků, obžalovaný O [REDACTED] opět dává pokyn spoluobžalovanému, že „ho musí předjet“, ale obžalovaný S [REDACTED] reaguje, že neví kde. Záběr jízdy končí tím, že v protisměru dohání vůz strážníků, další část jízdy je již vystřižena či nebyla natočena a video pokračuje až před kostelem, kde obžalovaný O [REDACTED] vystupuje z vozu, zatímco vůz strážníků pokračuje na parkovací místa, obžalovaný O [REDACTED] ještě dává pokyn spoluobžalovanému, aby zajel před vůz strážníků, což obratem obžalovaný S [REDACTED] dělá, zatímco obžalovaný O [REDACTED] přistupuje k vozu strážníků s tím, že je silniční kontrola a strážníci setrvávají na místě, další děj je pak v zásadě duplicitní s dále rozebranými nahrávkami z kamer strážníků. I zde je zachyceno, že obžalovaný O [REDACTED] opakovaně na adresu strážníků uvádí, že se zbláznili, že do nich strážníci málem několikrát nabourali, po hlídce, která na místo posléze dorazila, chce, aby dala strážníkům pokutu, na strážníky křičí, po strážníkovi H [REDACTED] chce, aby „nedělal z lidí debily“, na adresu strážníka G [REDACTED] uvádí, že neví „zda je blbej nebo navedenej“, s urážkami obžalovaný O [REDACTED] končí až na výzvu policisty, aby upustil od protiprávního jednání. Když se s ním strážníci nechtějí bavit na kameru s tím, ať si počkají na tiskovou mluvčí, se obžalovaný S [REDACTED] na pozadí směje, zatímco obžalovaný O [REDACTED] se ptá strážníka G [REDACTED], zda neumí mluvit. Řeší se další postup, obžalovaný O [REDACTED] nabízí strážníku H [REDACTED] že kdyby s tím souhlasil na místě, tak by těm, co přijedou, řekl, že s tím souhlasí a mohli by to projednat blokově. Následně se dohadují, co je či není úkol obecní policie, a kdy se strážníci musí či nemusí poutat. Obžalovaný O [REDACTED] zmiňuje, že před několika hodinami chytili jeho kolegu, že mohl dopadnout jednoduše, mohli to udělat domluvou, kdyby nebyl hlupák. Poté je opět zastaven policistou, aby strážníky neurážel a

odstoupil, obžalovaný O [redacted] uposlechne s tím, že již mají natočené, co potřebují. V rámci dalšího průběhu videa obžalovaný O [redacted] mimo jiné zmiňuje, že mají společnost v Hong Kongu, ale na to jejich předmětné auto napsané není. I obžalovaný S [redacted] zmiňuje, že strážník do něj málem naboural, dále pak komentuje do záznamu, že „jsou tady prostě arogantní strážníci“ což obžalovaný O [redacted] opakuje s tím, že jejich fanoušci měli pravdu. Obžalovaný S [redacted] rozvádí, že takto to začínalo i v Praze, ale že teď už chodí strážníci po přechodu a jezdí připoutaní, obžalovaný O [redacted] dodává, že je potřeba strážníky „školit“. Poté na kameru obžalovaný O [redacted] říká, že je to přesně o tom, co říkal odpoledne, „jeden blbej strážník snížil kreditibilitu celého jejich sboru“, dále pak vyzývá diváky, aby kupovali mikiny na www.nebudmestak.cz, limonády na www.limosky.cz s tím, že když napíší kód „nehoda“ budou mít slevu (obžalovaný O [redacted] kód komentuje, že strážník měl skoro s nimi nehodu, a že sleva bude 13 % protože „třináct přejde, už se vejde“) a když si objednájí pojisteniapokuty.cz, tak mohou bez pásů jezdit legálně, ale pokud pojedou rychleji, tak doporučuje se připoutat. Na závěr se obžalovaný ještě loučí se strážníky s tím, že tentokrát již opravdu jedou do Prahy, ale hlídkovou činnost na Kladně budou vykonávat několikrát týdně. Na výzvu strážníka, že by si měl nastudovat, jak se staví vozidla, obžalovaný O [redacted] reaguje, že budou stavět vozidla, vždycky je staví a vždycky je budou zastavovat, k čemuž dodává, že příští týden má pohovor u policie, takže pak je bude jezdit zastavovat „i legálně“.

34. K dispozici je dále výběr další tvorby vztahující se ke kontrolám strážníků obecní policie, obžalovaný O [redacted] opakovaně řeší, že si strážníci před jízdou nezkontrolovali, zda nemají upravenou dopravní značku lepící páskou. K tomu, že by sám či na jeho pokyn jiná osoba značky přelepovala, se nikde výslovně nepřiznává, ani přelepování samotné není nikde natočeno, ale je zřejmé, že si obžalovaný z toho dělá legraci, na jednom z videí má nalepený nad okem stejný kousek pásky, jakou „někdo“ přelepil strážníkům registrační značku, na dalším videu pak vyndává obsah kapes, kdy vyndá roli takovéto pásky, kterou vrací do kapsy s komentářem na kameru, že to diváci neviděli. V tomto kontextu nelze pak nepřipomenout, že se obžalovaný O [redacted] na videu z 22. 8. 2020 „vysmívá“ strážníkovi K [redacted] že neví, proč si značku přelepuje zrovna elektrikářskou páskou, která jde těžce sundat. Na druhou stranu, přístup obžalovaného na těchto výdejích je zjevně umírněnější, nelze rovněž např. přehlédnout, že na upozornění strážníků, že potřebují jet k zákroku, bez dalšího umožnil strážníkům pokračovat v jízdě a v natáčení „pořadu“ pokračoval až posléze.
35. K dispozici je rovněž epizoda pořadu [redacted] show, kde lze pozorovat zjevně odlišný způsob sebe prezentace obžalovaného O [redacted] oproti jeho „tvorbě“. Obžalovaný v pořadu nevybočuje ze společensky akceptovatelného chování, a když je konfrontován s obsahem svých videí, tak otevřeně přiznává, že takto lze dělat marketing na cokoli, že dokáže dosáhnout vysoké sledovanosti, prodávat „merch“ (zboží) aniž by musel jako jiní influenceri každý den vytvářet nějaký obsah, že jde o snadnou reklamu. Uznává, že jde o prodej lidské nenávisti. Pokud jde o strážníky, tak se je na svých videích snaží „dostat kam chtějí“. Zmiňuje, že ví o tom, že pokud jde o používání pásů, mají strážníci výjimku, ale čeká, jestli mu to dokáží strážníci vyargumentovat a udělat hlupáka naopak z něj, nebo zda na jeho jednání „sklopí uši“. Neví o tom, že by kvůli němu někdo kvůli těmto videím přišel o práci. Rovněž zmiňuje, že v poslední době se snaží věnovat a investuje prostředky do spolku, který se snaží odhalovat a medializovat korupci. Naznačuje rovněž možný konec kariéry na YouTube, jinak se k tomu co zveřejňují na novém kanálu „[redacted]“ hlásí.
36. K bodu 1 byl dále zajištěn záznam z kamery jednoho ze strážníků, kteří na místo dorazili jako posíla, logicky je tudíž zachycena až pozdější část děje od 15:58 a to po dobu cca 4,5 minuty, obsahově oproti výsledným publikovaným sestřihům příliš nic dalšího nepřináší, logicky na těchto záběrech je vidět obžalovaný S [redacted] jak porizuje předmětný záznam, dále je zde zachyceno, jak poté, co předal kameru obžalovanému O [redacted], obžalovaný S [redacted] přeparkovává své vozidlo, které stojí v jízdním pruhu na šikmo a je s ním strážníky řešeno

nezachování průjezdnosti, řešena je rovněž skutečnost, že vozidlo obžalovaných má nainstalované „majáky“. Dobře je na tomto videu viditelný odstup mezi vozy, který je i před přeparkováním natolik velký (cca celá délka jednoho vozu), že by vůz strážníků mohl ze svého místa případně vyjet a pokračovat v jízdě, kdy by mohl zleva objet vůz obžalovaných.

37. K ohledání služebního vozidla obecní policie kvůli nálezů neznámé látky byla pořízena fotodokumentace, ze které plyne, že nádobka byla pod služební brašnou skrze okno vidět zcela minimálně, opticky situaci navíc komplikovaly kapky deště, kterými bylo okénko pokryto. Až při odstranění brašně je lépe viditelný obsah nádoby, většina je vyplněna světlou, žlutavou hmotou (barevně neodpovídá marihuaně, ale takovouto barvu může mít hašiš), pouze část (původně překrytou brašnou) zabírá tmavší zelenavá hroudička která by opticky mohla odpovídat marihuaně („trávé“).
38. Úřední záznam vypracovaný strážníky K [REDACTED] a B [REDACTED] z 22. 8. 2020 coby hlídkou ADOS 10, dokládá, že požádali o pomoc další hlídku ADOS 5 v 22. 8. 2020 v 15:50, a na místo následně v 16:03 dorazila hlídka Policie ČR, která přijala oznámení, že si strážník před jízdou nezkontroloval vozidlo, které mělo černou páskou přelepenou číslici na zadní registrační značce a že nebyli strážníci za jízdy připoutání. Hlídka Policie ČR byla poté na základě upozornění obžalovaného O [REDACTED] opětovně přivolána na místo, kde zajistila plastovou krabičku, ve které se mohla nacházet zakázaná látka. Rostlinná sušená látka zelené barvy z této krabičky je předmětem odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, dle kterého jde o směs drtě paliček a tuhé lepkavé hmoty zelené barvy, která by morfologicky odpovídala směsi konopí a hašiše o hmotnosti 2,05 g, kdy analýzou byla prokázána přítomnost cannabinoidů včetně dela-9-tetrahydrocannabinolu (THC), s ohledem na malé množství nebylo přistoupeno ke kvalitativní analýze (nezjišťováno množství účinné látky). Sama krabička je předmětem odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, nepodařilo se na ní zajistit použitelné daktyloskopické stopy.
39. K bodu 2 jsou rovněž k dispozici záběry z minikamer strážníků. Záběr z pozice spolujezdce (str. G [REDACTED]) začíná dle časové značky kamery v 22:26:38, kdy kolegu varuje před tím „že je vybrždí“ a komentuje, že „kamera jede“, nejprve v dostatečném rozestupu strážníci objíždí auto obžalovaných, to je pak dojíždí, je slyšet výzva, aby zastavili auto, rovněž je vidět, že je do auta strážníků něčím svíceno, v 22:27:07 auto obžalovaných zrychluje, předjíždí strážníky a řadí se před ně do pravého pruhu, rozstup a rychlost je taková, že vůz strážníků plynule objíždí vůz obžalovaných vlevo, vůz strážníků zrychluje, dostávají se před vůz obžalovaných, a posléze odbočují do Zádušní, což je komentováno tím, že jedou „na pauzu, na základnu“ v 22:28 se strážníci hlásí vysílačkou, že jsou v Zádušní, že mají za sebou „[REDACTED]“. V 22:28:12 je poměrně razantně dohání vůz obžalovaných jedoucí po jejich levé straně v protisměru, ten následně zpomaluje a přídí vozu šikmo vybočuje do pruhu, ve kterém jede vůz strážníků (opakují se výzvy k zastavení), opět nejde o rychlost a intenzitu, která by neumožnila str. H [REDACTED] reagovat, vůz strážníků pokračoval v jízdě, manévr z této kamery je špatně čitelný, každopádně vůz obžalovaných nějak objíždí zprava. Vůz obžalovaných jedoucí v protisměru opět předhání vůz strážníků, poté v 22:28:48 a v 22:28:58 zastavuje před osvětleným vjezdem do Magistrátu, vůz strážníků tudíž zatačí doprava a zastavuje. V 22:29:15 k nim přistupuje muž (obžalovaný O [REDACTED]), který se představuje jako „silniční kontrola“ a vyzývá strážníky k setrvání na místě do příjezdu policie. Další obsah pak v zásadě duplikuje to, co je v podstatném rozsahu zřejmé i z nahrávek obžalovaných (viz výše).
40. Záznam z kamery řidiče začíná zjevně později (strážník řeší, že má potíže ji spustit), byť dle časové značky kamery šlo o 22:25, a to chvíli před odbočením do Zádušní, kdy z jízdy není v podstatě nic vidět, verbální výměny pak zachycuje opět v podstatném rozsahu shodně jako na dalších nahrávkách (tato nahrávka je časově nejdelsí, běží až do časové značky 22:56:39, kdy se strážník vrací zpět do služebního vozu).

41. Samostatně je k dispozici rovněž audiozáznam radiové komunikace strážníků, který se obsahově překrývá s tím, jak je radioprovoz slyšet na videozáznamu.
42. Jízda vozu obžalovaných a strážníků řešená pod bodem 2 byla částečně zachycena také městským kamerovým systémem. Dle svodky událostí z 22. 8. 2020 hlídka ADOS 2 v 22:23, hlásila, že za ní jede „■■■■“, a tak jízda vozidel byla následně monitorována prostřednictvím městského kamerového systému. Je zde rovněž poznamenáno, že po zastavení na nám. Starosty Pavla na místo v 22:28 dorazila hlídka Policie ČR, která věc dále řešila.
43. Kamera umístěná na Vítězné zabírá křižovatku s ulicí Tylova, z té přijíždí a na světlech zastavuje bílý vůz (strážníků), za ním dobrzdňuje tmavý vůz (obžalovaných), bílý vůz se rozjíždí a odbočuje doleva na Vítěznou (respektive na v ni přecházející ulici ČSA), bílý vůz jede v pravém pruhu poměrně pomalou rychlostí, v levém pruhu ho dojíždí tmavý vůz, který posléze bílé vozidlo předjíždí, řadí se před něj do levého pruhu a zastavuje, bílý vůz přibrzdí či i zastavuje a posléze objíždí tmavý vůz zleva, tmavý vůz se opět rozjíždí a pokračuje za bílým vozem.
44. Kamera umístěná na náměstí Svobody zachycuje průjezd bílého (služebního) vozu, tmavý vůz (obžalovaných) jede v závěsu, drží se ve stejném pruhu.
45. Kamera umístěná v Zádušní zachycuje, jak jí jedou proti kaměře dvě vozidla, v podstatě vedle sebe, vozidlo jedoucí v protisměru se dostává před vozidlo jedoucí ve svém jízdním pruhu a šikmo mu kříží cestu, na což druhé vozidlo (posléze je poznat, že jde o bílý vůz obecní, respektive městské policie) reaguje zpomalením a najetím přes obrubník na parkovací místa, ale posléze se opět vrací do jízdního pruhu, jelikož tmavé vozidlo ho dále nevytláčí (nevybočuje dále vpravo) a posléze naopak samo reaguje na zkracování boční vzdálenosti tím, že uhýbá vozu strážníku doleva, aby od služebního vozu získalo přiměřený odstup a rovněž zpomaluje, takže se služební vozidlo dostává před tmavý vůz (výše zmíněné objetí zprava). Na místě se pohybovalo rovněž chodkyně, nicméně od vozů měla zachován odstup několika metrů. Nelze ze záběru dovozovat, že by byla jakkoliv ohrožena, do jízdní trajektorie se ani vzdáleně nedostala.
46. Kamera zabírající nám. Starosty Pavla zachycuje, že ze Zádušní přijíždí nejprve tmavý vůz jedoucí v protisměru a za ním v malém odstupu jede bílý vůz, který poté co tmavé vozidlo zastavuje před Magistrátem, zastavuje na protilehlých parkovacích místech u kostela, z tmavého vozu vystupuje osoba, držící svítící předmět a jde k policejnímu vozu, tmavé vozidlo mezitím přejíždí před bílé vozidlo (již rozeznatelné, že jde o služební vozidlo obecní policie s číslicí 2 na střeše), které následně couvá, ale tmavý vůz reaguje dalším popojetím tak, aby držel pozici před policejním vozidlem (nelze jednoznačně určit, zda vůz strážníků chtěl pokračovat v jízdě, či se předmětným manévrem rovnal na parkovací místo), vystoupivší osoba poté stojí u služebního vozu u dveří řidiče, z tmavého vozu následně vystupuje řidič, který zapíná výstražná světla, ze zadních dveří vystupuje další osoba, která se později vrací do vozu na místo řidiče a vozidlo z jízdního pruhu přeparkovává na parkovací místa tak, aby neblokovalo komunikaci. K dalšímu relevantnímu pohybu vozidel nedochází, kamera následně zachycuje pohyb osob na místě, příjezd policejní hlídky atd.
47. Součástí spisu jsou rovněž snímky zachycující vybrané momenty z videozáznamů. Slouží pouze pro názornost, předmětné okamžiky lze při zastavení pozorovat přímo z videozáznamů, ze kterých byly pořízeny.
48. Pokud jde o světlo, kterým měl pod bodem 2. oslňovat strážníka H■■■■, obžalovaný O■■■■ předložil soudu doklad o koupi použitého světla, dle kterého jde o světlo s výkonem 800 lumenů, a doložil konverzaci ze společností věnující se prodeji osvětlení, dle které taková svítivost odpovídá přibližně klasické 60 W žárovce (700-740 lumenů), kdy pro srovnání prodejcem doporučená svítivost světel motorového vozidla (běžná, nikoliv dálková) je 1 500 lumenů a svítivost pouličního osvětlení se pohybuje od 3 000 do 10 000 lumenů.

49. K doložení přístupu obžalovaného O [REDACTED] k policejním orgánům se vztahuje SMS z 25. 1. 2020, kdy si obžalovaný ztěžuje na to, že policistu napadlo ho otrávit a že se uvidí naposledy, protože poté policistovi spis vezmou, v další zprávě vyčítá policistovi domýšlivost a že by měl volat na SZ kvůli návrhu na vazbu, protože si obžalovaný vzal na sebe důstojnickou čepici PČR a policejní ponožky. K dispozici je rovněž příspěvek na facebookovém kanále „[REDACTED] – [REDACTED]“ datovaný o dva dny později, kde „[REDACTED]“ v první osobě píše, že je aktuálně stíhán asi pro 8 skutků a hrozí mu 5 až 8 let vězení a vazební stíhání, ale práce ho baví a tak se do Kladna vrátil s tím, že do Kladna budou jezdit pravidelně a to kvůli policistovi Mgr. V [REDACTED] Š [REDACTED] a kvůli strážníkům, které v rámci příspěvku viní z toho, že v přípravném řízení lhali. Pro úplnost lze dodat, že dle úředního záznamu Policie ČR z 18. 1. 2021 bylo zjištěno, že oznámení na linku 156 v 22. 8. 2020, dle kterého mělo v době kolem 22:15 na Kladně u restaurace U Admirála docházet k rušení nočního klidu, byl uskutečněn z tel. čísla [REDACTED] které je evidováno na obžalovaného S [REDACTED]. Samotný tento hovor na linku 156 jako audiozáznam je rovněž k dispozici. Z uvedeného neplynou okolnosti podstatné pro rozhodnutí. Sdělení ředitelky Městské policie Kladno, že neeviduje, že by bylo ze strany obecní policie řešeno údajné přestupkové jednání strážníků K [REDACTED], B [REDACTED] G [REDACTED] či H [REDACTED] z 22. 8. 2020 na základě oznámení obžalovaného O [REDACTED], je pro rozhodnutí podstatné pouze v tom, že jmenovaní nebyli v důsledku jednání obžalovaných zvláště trestáni.
50. Dle evidenčních karet řidičů má obžalovaný S [REDACTED] pouze jeden záznam ze 4. 3. 2019 (pokuta 300 Kč za nepoužití pásu). Obžalovaný O [REDACTED] má pak v evidenční kartě řidiče 7 záznamů z let 2013 až 2020, poslední záznam je ze 7. 5. 2020, kdy mimo obec překročil maximální rychlost 80 km za hodinu o 52 km, kdy nejde o jediné značné porušení rychlosti, dle záznamu z 26. 6. 2015 v obci překročil maximální rychlost 50 km za hodinu o 44 km (tedy jel v obci rychlostí 94 km za hodinu), mimo jiné byl sankcionován rovněž i za nepoužití bezpečnostního pásu a to dne 17. 1. 2020.
51. Součástí listinných důkazů povahou k osobě obžalovaného je rovněž soubor listin předložený obžalovaným O [REDACTED], vztahující se k jeho dalším aktivitám, kterými dokládá, že se věnuje rovněž společensky prospěšné činnosti, jako je odhalování korupce (dohoda o změně stanov spolku vč. výpisu ze spolkového rejstříku, přehled kauz, podaná trestní oznámení), je známou osobou, která se pak stává terčem různých nařčení (noviny, dle kterých se za něj vydávala osoba šířící poplašnou zprávu).
52. Soud se již v původním řízení rozhodl nepřistoupit k doplnění dokazování o obhajobou navrhovaný znalecký posudek, který by na základě videozáznamu určil, jakou rychlostí se pohybovala vozidla během jednání řešeného pod bodem 2, kdy soud shledal, že pro rozhodnutí ve věci postačuje v kontextu výpovědi strážníka H [REDACTED] i neodborné, přibližné posouzení rychlosti na základě zhlédnutí předmětných videozáznamů. Přesnější určení rychlosti by na rozhodných skutečnostech ve věci nic nezměnilo a toliko by vedlo ke vzniku dalších nákladů a oddálení rozhodnutí ve věci.
53. Při opakovaném projednání věci bylo dokazování doplněno o několik listinných důkazů, kdy z protokolu o ohledání věci z 12. 7. 2021 s přílohami (kopie příspěvku) plyne, že předmětem ohledání byly příspěvky na FaceBooku v profilu [REDACTED] – [REDACTED], na kterém byl publikován 27. 6. 2021, tedy několik dní po vyhlášení předchozího rozsudku ve věci, příspěvek, „až dnes pojedete do Kladna tahat kontejner, nezapomeňte zkontrolovat místní měšťáky, dějou se tam hrozný věci, však víté víté...“ spolu s odkazem na portál odysee.com, dne 30. 7. 2021 byl publikován příspěvek, ve kterém se uvádí, že jim byl smazán YouTube kanál [REDACTED] a „já jsem si dával krátkou pauzu“, kdy je dále zmiňováno, že v „v říjnu ze mě bude otec – ne nový kanál se nebude jmenovat [REDACTED] – ale i přes to si myslím, že jsem se narodil pro to, abych BAVIL DAVY A ŠKOLIL MĚSTSKOU POLICII“ a „dokončujeme práce na další zábavné a naučné videotvorbě“.

54. Obžalovaný O [redacted] pak předložil soudu výpis z živnostenského rejstříku, dle kterého je statutárním orgánem firmy [redacted] s.r.o., které má sídlo [redacted], [redacted] a provozovnu [redacted] a [redacted] fotografii budovy s paletami s nápoji (dle výpovědi obžalovaného jde o předmětnou provozovnu, takže jde o reálné fungující, nikoliv jen o formální provozovnu), fotografie akce konané u Kladenského zámku včetně záběru stánku s nápoji s cedulí www.limosky.cz a výtisk stránek Dětského domova, Základní školy a Mateřské školy Ledce, příspěvkové organizace s poděkováním datovaným 20. 12. 2020, adresovaným „Limosky.cz“ za to, že již podruhé přivezli dětem popcorn a několik balení limonád.
55. Dle aktuálních opisů rejstříků trestů nemá žádný z obžalovaných záznam, obžalovaný S [redacted] pak nemá ani žádný záznam ani v opise z evidence přestupků, zatímco obžalovaný O [redacted] má v opise z evidence přestupků již celkem 12 záznamům tedy oproti předchozímu rozhodnutí tedy přibýly dva záznamy, dne 22. 9. 2021 mu byla uložena pokuta 2 000 Kč za přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, (dále jen „zákon o některých přestupcích“) a dne 30. 9. 2021 pak pokuta 15 000 Kč pro přestupky proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona o některých přestupcích a podle § 7 odst. 1 písm. a), c) zákona o některých přestupcích. Do předchozí doby pak spadá bloková pokuta 100 Kč (nesplnění povinnosti uložené mimořádným opatřením vydaným k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii) z dubna 2021, ostatní záznamy jsou ve věcech z let 2017-2019.
56. S ohledem na výše uvedené dokazování je zřejmé, že se skutek stal tak, jak je v podstatném rozsahu uvedeno ve skutkových větech 1 a 2 tohoto rozsudku.
57. Obžalovaní se ke svému jednání částečně doznali, význam doznání nicméně nelze přeceňovat za situace, kdy prakticky celý rozhodný děj byl zachycen na kamerových záznamech, kde podanou obžalobu rozporují spíše, pokud jde o to, že nedošlo k vybrždění či vytlačování vozidla strážníků v prvním případě, přelepení značky a umístění nádoby do vozu strážníků a v druhém případě co do toho, že nedošlo k vybrždění či vytlačování natolik intenzivnímu, aby bylo na místě dovozovat znak násilí pro právní kvalifikaci vydírání a násilí proti úřední osobě (to, zda blokáce vjezdu do dvora byla úmyslná či náhodná není ve věci podstatné).
58. Soud shledal, že obžalovaní vypovídali dílem pravdivě, pokud jde o části, kde si byli vědomi, že jsou usvědčováni kamerovými záznamy, dílem účelově, pokud měli za to, že si svojí výpovědí mohou přilepšit. Pomineme-li ne až tak zásadní vylepšování osobní pověsti obžalovaným O [redacted] (viz jeho tvrzení o ctění zákonů oproti řadě záznamů registru přestupků a evidenční kartě řidiče, či tvrzení, že propaguje limonády a přispívá k bezpečnosti provozu oproti zjevnému propagování služeb, které mají umožnit za poplatek vyhnout se odpovědnosti za přestupky v dopravě a prezentace toho, že sám povinnost užívání bezpečnostních pásů neplní, byť na rozdíl od strážníků nemá zákonný prostor pro uvážení, nakolik by použití pásu mohlo být ve střetu s jejich služebními povinnostmi), tak obžalovaný O [redacted] si především neuvědomil, že jeho vlastní kamerový záznam zachytil, že značka strážníků nebyla na začátku nijak upravena, takže je vyloučeno, aby byla pravdivá jeho výpověď, že ho po příjezdu na Kladno dotčené vozidlo zaujalo tím, že má přelepenou značku. Pokud později na záznamu hraje překvapeného, že strážníci měli přelepenou značku, rovněž to nedává smysl v situaci, kdy měli od počátku za strážníky stát proto, že značka byla přelepena (stranou jako možné přeroknutí pak již můžeme nechat, že si obžalovaný O [redacted] na záznamu plete jaká čísllovka je přelepena na jakou čísllovku). V kontextu další tvorby obžalovaného (viz výše), chování obžalovaného, když je s ním řešeno, zda „to nebyl náhodou on“, či když se vysmívá, strážníku K [redacted] že mu nejde odlepit páska, má soud za to, že ač není přímý důkaz o tom, kdo značku přelepil, kruh nepřímých důkazů je zde uzavřen tak, že je jisté, že to byl některý z obžalovaných. Obdobná je situace, pokud jde o to, kdo do vozu strážníků umístil nádobku se směsí konopí. Obžalovaní měli příležitost, kdy všichni strážníci obecní policie po odjezdu hlídky byly za rohem (odpovídá

záznamům, strážníci se po „nálezu“ zjevně vraceli od místa, kde parkovala druhá hlídka), odkud nebyl výhled na vozidlo Dacia Dokker, které strážník K [redacted] předtím zapomněl pravděpodobně kvůli probíhající verbální „přestřelce“ s obžalovaným O [redacted] zamknout (obžalovaní byli dle videa u toho, když do vozu strážník dával pásku a zabouchával dveře, další část nebyla natočena či byla vystřížena, nicméně logicky poté strážník musel od vozu jít za roh ke svým kolegům). Soud nemá důvod nevěřit strážníkovi K [redacted], že neví, kde v dané době byli obžalovaní, že nebyli v jeho dohledu, když zpoza rohu uslyšel bouchnutí dveří auta. Z videí je zřejmé, že v mezidobí bylo s brašnou manipulováno a soud v tomto kontextu nemá důvod nevěřit strážníci B [redacted], že žádná nádobka se předtím ve voze nenacházela. Překvapení strážníků na záznamu působí zcela přesvědčivě. Obžalovaný O [redacted] měl údajně zahlédnout nádobku, když se snažil natočit radiostanici strážníků, kdy je otázkou, do jaké míry to bylo za dané situace možné, jelikož možnost a úhel ze kterého mohl nádobku spatřit, byl minimální. Stát se to však mohlo. Následně však zcela nevěrohodně působí na záznamu jeho pohyby při údajném spatření nádoby (kterou strážníci mohli převážet v rámci plnění služebních povinností) a to, jak by schopen údajně poznat její obsah. Ze záznamů i výpovědí plyne, že vidět o co se jedná, měli problém strážníci i policisté na místě, velmi omezenou viditelnost pak rovněž přímo zachycují videonahrávky a fotografie. Zcela absurdní je tak verze obhajoby, že obžalovaný měl ihned poznat, že se jedná o „trávu“, zelenou hmotu podobné „slepené rýži“ (viz výše zvolání obžalovaného v kombinaci s výpovědí před soudem), kdy z minimálně číhající nádoby bylo přes brašnu vidět maximálně část, která neobsahovala obžalovaným popisovanou zelenou hmotu, ale výrazně světlou, nažloutlou drť, která barevně neodpovídá „trávě“, ale maximálně hašiši (vyskytuje se v tmavších, ale i v takovéto velmi světlé, nažloutlé barvě). Opět lze toto dát do kontextu úvodní upoutávky natočené v Lidicích, kde obžalovaný O [redacted] dopředu věděl, že se jim podaří najít strážníky s přelepenou značkou a zmínil rovněž to, že by dal dát strážníků tentokrát líznout, což je hovorové označení pro orientační test na jiné návykové látky. Obžalovaný O [redacted] tvrdí, že drogy neužívá a kouří pouze mentolové cigaretové doutníky, ale na místě byl tehdy připraven předstírat kouření marihuany, kdy sám na záznamu uvádí, že šlo o CBD (nepsychoaktivní kanabinoid), protože chtěl vyzkoušet, jak strážníci budou reagovat, když nemají jak poznat, o jakou jde látku. Fakticky mu to umožnilo „sehrát“ podstatnou část druhého dílu, kdy návazně mohl strážníka s touto „pomůckou“ vybízet, aby si „také ubalil“. Jde pouze o nepřímé důkazy, ale v souhrnu opět tvoří dostatečný logický a uzavřený celek, aby bylo možné uzavřít, že to byl některý z obžalovaných, kdo předmětnou nádobku do automobilu umístil. Pokud jde o verbální napadání strážníků, oba obžalovaní akceptují, že k němu došlo, rovněž akceptují, že se pokoušeli strážníky v druhém případě předjížděním a brzděním zastavit s tím, že před magistrátem zastavili již strážníci sami, přičemž nevěděli, že jim blokují vjezd do magistrátu (z videí je patrné, že vjezd byl osvětlený). To, že docházelo k rizikovým situacím uvedeným v popisu skutku, je oboustranně zmiňováno bezprostředně po jízdě na kamerových záznamech, kde se na nich vzájemně se strážníky obviňují, že málem došlo k havárii, obžalovaní se pak ve výpovědích v zásadě shodují s výpovědí strážníka H [redacted] že nejrizikovější byla část jízdy v Zádusní. Oba obžalovaní rovněž nepopírají, že věděli o tom, že jejich jednání zachycené na kameře má být publikováno, pokud jde o to, co bylo prostřednictvím videí skutečně propagováno, věrně to zachycují samotná videa a popisy videí, nikoliv to, co uvedl obžalovaný O [redacted] před soudem.

59. Pokud jde o skutkový děj, soud mohl vyjít především z objektivních důkazů, a to z výše rozebraného souboru videonahrávek, které mohou být do určité míry zavádějící s ohledem na použití stříhu (u videí obžalovaných), respektive řadu potenciálně významných částí nezachycujících (záznamy mikrokamer strážníků, záznamy z městského kamerového systému), nicméně při přihlédnutí k tomu, že nemusí vždy zachycovat celý děj, je takto získán nejpřesnější pohled na to, co se předmětného dne skutečně odehrálo.

60. Ač soud nemá důvod pochybovat, že se slyšení strážníci snažili vypovídat pravdivě podle toho, jak děj vnímali a jak si na události pamatují, je zřejmé, že přinejmenším v některých bodech výpovědi neodpovídají tomu, co lze ověřit z předmětných záznamů a bylo proto na místě adekvátně popis skutkového děje upravit oproti podané obžalobě. Na rozdíl od obžalovaného O [REDAKCE] však soud nemá za to, že by se měl stát s ohledem na tyto nepřesnosti obětí jakési domluvy strážníků. Ač se může zdát nápadné, že strážníci opakovaně hovořili o tom, že obžalovaný O [REDAKCE] vystupoval jako „občanská hlídka“, lze plně akceptovat, že se jednalo pouze o zkratku vzniklou tak, že obžalovaný O [REDAKCE] dle videonahrávek soustavně na výzvy k doložení svého oprávnění reagoval tím, že je občan a že provádí hlídkovou činnost. Zkrácení do spojení „občanská hlídka“ se pak výslovně nabízí. Soud shledal, že se naopak výpovědi strážníků rozchází ku prospěchu obžalovaných a zejména strážník H [REDAKCE] coby řidič služebního vozidla ve druhém případě měl značný prostor svou výpovědí obžalovaným zásadně přitížít (opakované vybrždění v ulici ČSA je zachyceno pouze velmi omezeně a soud co do nebezpečnosti manévru musel rozhodnou měrou vyjít z toho, jak situaci vnímal sám řidič vybržděvaného vozidla), což neučinil a zjevně se snažil vypovídat co nejobjektivněji. Soud neshledal žádné známky toho, že by se strážníci snažili vypovídat nepravdivě či své výpovědi společně předem domlouvali.
61. U prvního skutku nebylo prokázáno, že by obžalovaní využili modrá světla či zvuk sirény (není podstatné použití až při odjezdu z místa). Na záznamech není nic takového zachyceno, naopak strážník K [REDAKCE] se divil tomu, že by obžalovaní měli mít ve vozidle modrá světla. Nelze sice vyloučit, že by světla či siréna byla obžalovanými použita v některé z fází jízdy nezachycených na záznamu (str. K [REDAKCE] zmínil, že zaslechl sirénu, jeho kolegyně pak uvedla, že zahlédla modrá světla), nicméně v situaci, kdy se výpovědi strážníků rozchází ohledně toho, zda byla použita siréna nebo světla, nelze mít za prokázané, že se tak skutečně stalo, zvláště pak v kontextu toho, že na úvod k dotazu spoluobžalovaného obžalovaný O [REDAKCE] uvádí, že „majáky“ nepoužití a později při odjezdu komentuje, že už ví, proč jim nefungoval pořádně megafon, že nebyl dovořen kryt baterie. Nelze vyloučit, že strážníci si v tomto pamatují průběh zastavení chybně, kdy mají použití majáků a sirény logicky spojené jako normální průběh stavění vozidla a s časovým odstupem došlo ke zkreslení paměťové stopy.
62. Nebylo rovněž zjištěno, že by obžalovaní použili vlastní vozidlo k tomu, aby vozidlo strážníků donutili zastavit vybržděním, vytlačěním, zablokováním či jiným jízdním manévrem. Z kamerových záznamů je zřejmé, že strážníci začali zastavovat v době, kdy jeli vozy souběžně, ani výpovědi strážníků to ostatně nerozpoukají, kdy strážník K [REDAKCE] uvedl, že původně obžalované považoval za nějakou kontrolu, tak postupně zpomaloval do zastavení a jeho kolegyně vnímala situaci tak, že zastavují, protože asi někdo potřebuje pomoci. Je pravda, že následně vozidlo obžalovaných zkrížilo dráhu vozu strážníků, nicméně pokud by chtěli pokračovat v jízdě, v dané fázi ještě měli tu možnost (viz výše zmínka o rozestupu a prostoru k objetí vozu obžalovaných při rozboru kamerového záznamu). Strážníci zastavili na verbální výzvu obžalovaných (respektive obžalovaného O [REDAKCE]), nikoliv proto, že by je k tomu obžalovaní donutili svým vozem. K omezení vozu strážníků došlo až následně a jinou formou, když chtěl strážník K [REDAKCE] odjet, což mu obžalovaný O [REDAKCE] verbálně zakazoval a obžalovaný S [REDAKCE] se postavil před vůz, aby nemohli strážníci z místa vyjet bez toho, aby do něj narazili (z této snahy pak dle záznamů obžalovaný O [REDAKCE] strážníka obratem obviňoval).
63. Nebylo zjištěno, že by se obžalovaní prezentovali na místě jako policisté či jako jiný subjekt oprávněný k ukládání pokut, obžalovaný O [REDAKCE] opakovaně uváděl, že zastavil vozidlo jako občan provádějící hlídkovou činnost, protože chtěl nahlásit údajné protiprávní jednání strážníka, pokud se na kameru neomluví a neuzná své údajné pochybení. Operoval s tím, že strážník dostane pokutu 1 000 Kč, ale tím způsobem, že strážníci vyčkají na příjezd policie, kterou pak vyrozumí, že strážník souhlasí s tím, aby mu takovou pokutu blokově uložili. Strážníci policie nemohli být takovýmito jednáním obžalovaných oklamáni ve smyslu, že je jim obžalovaný

O [redacted] oprávněně uložit pokutu. Na druhou stranu lze pochopit, pokud si strážníci již přesně nevybaví slova, která obžalovaný O [redacted] použil, zde lze opět přesněji vyjít z toho, co je zachyceno na kamerovém záznamu.

64. Na druhé straně z kamerových záznamů jasně plyne, že obžalovaný O [redacted] se úmyslně, aby jeho jednání obžalovaný S [redacted] mohl natočit a pak takovýto kontroverzní materiál byl publikován na internetu, choval vůči strážníkům arogantně, urážlivě a vulgárně. Úmyslně je obžalovaní dostali do situace, kdy museli řešit přelepenou značku, takže je bylo možné prezentovat tak, že buď si značku přelepují z nějakých zavrženíhodných důvodů sami, nebo tak, že si před jízdou nezkontrolovali, zda značku někdo přelepil, pokud jde o nález nádoby s konopím, tak pak obdobně tak, že buď sami převáží a zřejmě užívají návykové látky, nebo tak, že si ani nezamknou auto, takže jim tam někdo může něco takového dát (nelze přehlédnout, že obžalovaný O [redacted] uvádí na záznamu postupně všechny tyto varianty). Pravděpodobně i kouření CBD mělo vyvolat podobnou situaci, aby obžalovaný buď mohl prezentovat, že strážníci nezakročili, či naopak protestovat, že proti němu zasáhli, byť se jednalo pouze o CBD a neměli důvod se domnívat, že jde o nějakou zakázanou látku. Jednáno plánovitě směřovalo k tomu, jak obžalovaný O [redacted] uváděl na úvodu v Lidicích, aby mohli strážníky zmedializovat a udělat z nich „internetovou ostudu“ (to, že tím „strážníkům zničí život“ považuje soud již za autorskou nadsázku, pokud by obžalovaný na základě předchozích zkušeností z podobných případů měl za to, že svým jednáním např. dosáhne propuštění strážníků ze zaměstnání, šlo by o následek, který by bylo nutné zohlednit v právní kvalifikaci). Cílem bylo strážníky na internetu zesměšnit a přesně poškozovat jméno Městské policie Kladno, respektive pověst obecní policie obecně, vyvolat kontroverzi, které povede k většímu zájmu o předmětná videa, kdy šlo o propagaci nejen výše zmiňovaných portálů a přes ně nabízených služeb, ale rovněž samotné osoby obžalovaného O [redacted] jako tzv. influencera (v tomto lze odkázat především na rozhovor s obžalovaným O [redacted] v [redacted] Show).
65. Pokud jde o druhé jednání, jde o klasickou ukázkou toho, že stejný děj mohou různé osoby subjektivně prožívat zásadně odlišně. Zatímco strážník G [redacted] vnímal jízdu jako velmi nebezpečnou a ohrožující (což ve stresové situaci nepochybně mohl, navíc není neobvyklé, když řidič na sedadle spolujezdce vnímá situaci, kterou sám nemůže ovlivnit, jako nebezpečnější a nekontrolovanější), zatímco strážník H [redacted], řidič hlídky, situaci popsal podstatně méně nebezpečně, kdy za nejrizikovější nepovažoval předchozí vybrždění s tím, že tam měl dost času a prostoru reagovat, ale až jízdu v Zádušní v úseku, kde byla maximální rychlost 30 km za hodinu (není důvod se domnívat, že vůz strážníků jel vyšší rychlostí). Poměrně přesně je dotčený úsek viditelný na kamerách, ani jedno z vozidel nejelo vyšší rychlostí a to ani v kontextu rychlostního limitu, vůz obžalovaných zkrížil vozu strážníků cestu, ale opět byl volný prostor pro reakci, respektive pro pokračování v jízdě (vyjetí na parkovací místa po pravé straně), kdy měl strážník možnost zastavit, nicméně zřejmě situaci nepovažoval za natolik vyhrocenou, aby nepokračoval v jízdě, kdy mu poté, co sám najel zpět do vozovky, vůz obžalovaných obratem uvolnil prostor tak, aby k žádné kolizi nedošlo. Před magistrátem (opět manévry jasně viditelné na záznamu městského kamerového systému) pak již k žádnému vytlačování ani vybrždění nedošlo, strážníci na místě sami odbočili a zastavili na parkovacích místech u kostela v reakci na to, že vůz obžalovaných zastavil před vjezdem, obžalovaný S [redacted] zde pak „pouze“ na pokyn obžalovaného O [redacted] zajel a následně popojížděl před vozem strážníků tak, aby případně nemohli pokračovat v jízdě. Pokud jde o následnou verbální výměnu (zachycenou souběžně na několika záznamech), v zásadě šlo o situaci obdobnou jako v předchozím případě, obžalovaný O [redacted] se neprezentoval jako úřední osoba, ale jako občan vykonávající hlídkovou činnost „ve službě lidu“, kdy opět požadoval, aby strážníci vyčkali příjezdu hlídky policie s tím, nabízel řešení domluvou, kdy zmiňoval, že policie pak uloží na místě pokutu. Jeho jednání nelze prezentovat tak, že by se vydával za osobu oprávněnou rozhodovat o pokutě či ji vybírat, rozhodně takový dojem nemohl vyvolat za situace, kdy tak jednal vůči strážníkům, tedy osobám, které vědí, jak

úřední osoby vystupují a kdo je k takovému jednání oprávněn. Nelze však přehlížet, že obžalovaný O [redacted] nedodržoval základní lidskou slušnost (o úctě k úředním osobám ani nemluvě), byl arogantní a vulgární a to navíc plánovitě s tím, že účinky jeho jednání nebudou působit pouze na daném místě, ale jsou natáčeny obžalovaným S [redacted] za účelem jich následné publikace na internetu, kdy obžalovaný O [redacted] před diváky úmyslně prezentoval jednání strážníků tak, že málem způsobili dopravní nehodu a rovněž je vinil z údajného porušení povinnosti mít zapnuté bezpečnostní pásy (v rámci videí je tvrzeno, že zákonná výjimka se na danou situaci nevztahuje). Opět zde bylo zjevným cílem strážníky zmedializovat, zesměšnit, respektive poškozovat jejich dobrou pověst a zprostředkovaně pověst jejich sboru, respektive vyvolávat na internetu kontroverzi k získání větší pozornosti.

66. Obžalovaný O [redacted] jednal zcela vědomě a plánovitě, byť logicky musel průběžně reagovat na vývoj situace, takže nemohl mít předem pevný, detailní plán, nicméně s podobnou „tvorbou“ měl již poměrně rozsáhlé zkušenosti (až mu bylo v diskuzích vytýkáno, že už se vlastně jen opakuje a na strážníky jeho jednání platí čím dál méně – viz výše) a v zásadě čekal na strážníky, kteří pro něj budou vhodným cílem. Pokud jde o to, že jednali v domluvě s obžalovaným S [redacted], obžalovaný S [redacted] musel nejpozději při natáčení úvodu v Lidicích již poznat, co budou spolu s obžalovaným O [redacted] natáčet, kam bude směřovat jejich „tvorba“, po celou dobu s ním spolupracoval a jako řidič a „kameraman“ byl nezbytnou součástí skutkového děje, jelikož obžalovanému O [redacted] nešlo jen o to urazit a zesměšnit strážníky v daném místě a čase, ale především své jednání zachytit, aby ho bylo možné publikovat na internetu. Šlo o společné jednání, kdy se obžalovaní ve svých rolích harmonicky doplňovali, dle potřeby obžalovaný O [redacted] dal další pokyny, či se obžalovaný S [redacted] zeptal na instrukce. Nikdo ani nenaznačil, že by druhý v průběhu jednání vybočil z toho, co měli výslovně či konkludentně domluveno a co vzájemně akceptovali. Obžalovaný S [redacted] i na závěru posledního z videí vystupuje zcela spokojeně a srozuměně s tím jak vše proběhlo, ani náznakem nevyjadřuje nesouhlas s tím, co se odehrálo, předtím ještě vtipkuje společně s obžalovaným o postoupeném testu na alkohol. Obžalovaní jednali po vzájemné dohodě. Není rozhodující, že následně nelze bez doznání těchto aspektů obžalovanými již přesně určit, do jakých detailů byla předem podrobná a výslovná, či naopak na začátku pouze obecná a spíše konkludentní.
67. Poté, co soud shledal, že se skutek stal tak, jak je uvedeno výše, přistoupil k právnímu posouzení věci.
68. Základní skutková podstata vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl. Okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby podle odst. 2 písm. c) je pak to, že takový čin je spáchán se zbraní.
69. Přecinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se rozumí užití násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby a podle písm. b) pro výkon pravomoci úřední osoby. Okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby a kvalifikaci zločinu podle odst. 2 písm. a) tohoto ustanovení je spáchání takového činu se zbraní.
70. Přecinem přisvojení pravomoci úřadu podle § 328 alinea 2 tr. zákoníku se rozumí vykonání úkonu, který může být vykonán jen z moci úřední orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci.
71. Přecinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubě neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí.

72. Dle ustanovení § 23 tr. zákoníku pro spolupachatelství platí, že byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama.
73. Dle ustanovení § 117 tr. zákoníku je trestný čin spáchán veřejně, jestliže je spáchán: a) obsahem tiskoviny nebo rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo b) před nejméně třemi osobami současně přítomnými.
74. Dle ustanovení § 118 tr. zákoníku se spácháním trestného činu se zbraní rozumí, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.
75. Dle ustanovení § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku se úřední osobou rozumí mimo jiné strážník obecní policie.
76. Pojem násilí trestní zákoník nedefinuje nad rámec zákonného rozšíření tohoto pojmu o případy uvedení do stavu bezbrannosti lstí nebo jiným podobným způsobem, ale soudní praxe jím tradičně rozumí vynaložení fyzické síly ze strany pachatele coby prostředku k dosažení určitého cíle, přičemž násilí nemusí působit přímo, může být použito i proti věci, pakliže jeho konečným cílem je působit na vůli poškozeného. Násilí může mít různou intenzitu, kterou je nutné posoudit podle okolností případu.
77. Pokud jde o jednání obžalovaných pod bodem 1, soud s ohledem na výše uvedený skutkový závěr o absenci znaku násilí (strážníci zastavili na základě verbální výzvy), shledal již v předchozím rozhodnutí ve shodě se závěrečnou řečí státního zástupce, že nepřichází v úvahu právní kvalifikace podle ustanovení §§ 175 a 325 tr. zákoníku a v tomto rozhodnutí není důvod se od tohoto závěru jakkoliv odklonit.
78. Pokud jde naplnění znaků přisvojení pravomoci úřadu podle použití § 328 alinea 2 tr. zákoníku, samotné zastavování vozidel není úkon, který by byl vyhrazen výlučně orgánům veřejné moci (viz § 79 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), nicméně soud zde v intencích odvolacího soudu zohlednil okolnosti tohoto zastavení, kdy je zřejmé, že obžalovaní vozidlo strážníků zastavili nikoliv na základě některého ze zákonných důvodů odpovídajícího jejich postavení a situaci, ale proto, že si přisvojili právo zastavovat vozidla strážníků, kteří se dle jejich názoru dopustili přestupku, a to za účelem jeho následného „řešení“ (byť ze záznamu plyne, že se prezentovali toliko jako osoby oprávněné „předjednat“ přestupek a nikoliv o uložení pokuty rozhodovat, je nepochybné, že důvodem zastavení vozidla byl údajný přestupek). Zastavení vozidla k řešení přestupku je nepochybně úkon vyhrazený orgánům veřejné moci. Pokud jde o zastavení za použití zvuku sirény a světel, k tomuto v bodě 1 nedošlo, nicméně nelze odhlédnout od skutečnosti, že pro tyto účely měli obžalovaní obojí připravené, kdy jak bylo již výše rozebráno, sám obžalovaný poukázal před strážníky na možnost užití výstražných světel, pokud by se mu strážníci pokusili ujet. Pro naplnění skutkové podstaty je podstatné vykonání úkonu, není podstatné, jak přesvědčivě se obžalovaní při činu prezentovali coby osoby k němu oprávněné. Chráněný zájem byl narušen, k zastavování vozidel by mělo docházet pouze ze zákonných důvodů a zákonným způsobem, kdy jednání obžalovaných narušuje důvěru řidičů v to, že pokud budou vyzváni k zastavení, dochází k tomu oprávněnou osobou ze zákonných důvodů.
79. Jednání obžalovaných pod bodem 1 je pak na místě rovněž vnímat jako výtržnost spáchanou na veřejně přístupném místě a veřejně a to v tomto případě ve formě hrubé neslušnosti. Soudní praxe zde rozumí hrubou neslušností jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky, přičemž za hrubou neslušnost lze považovat rovněž hrubý

útok na čest a vážnost občana (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 10. 6. 2015 sp. zn. 8 Tdo 481/2015). Trestní odpovědnost je na místě dovozovat toliko v případě hrubé neslušnosti, kde již nepostačuje postih za přešůpek proti občanskému soužití, pokud tedy jde např. jen o omezenou výměnu vulgarit mezi dvěma hosty v restauračním prostředí, zpravidla není důvod k trestní represí. Na druhé straně, pokud jde o jednání pachatele, které zjevně překračuje meze běžné neslušnosti či výměny názorů, jednání kterým se veřejně projevuje jeho zjevně neuctivý a neukázněný postoj k zásadám občanského soužití, který budí pohoršení a pobouření, není se již na místě spokojit s kvalifikací přešůpku (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 10. 2010, sp. zn. 8 Tdo 1315/2010). Jednání obžalovaných směřovalo od počátku k zesměšnění dotčených strážníků a jejich prostřednictvím celého sboru, kdy za tímto cílem došlo k přelepení značky (aby to pak mohlo být prezentováno jako úmysl vyhnout se placení parkovného, přinejmenším pak jako důkaz toho, že si před každou jízdou kompletně nekontrolují vozidlo a lze je takto „napálit“) a podstrčení nádobky s marihuanou (aby to pak mohlo být prezentováno tak, že není normální, aby si strážníci zapomněli zamknout auto, takže se do něj může kdokoliv dostat, popřípadě tak, že strážníci takovéto látky vozí v autě), kdy obžalovaný O [REDAKCE] se následně choval vůči strážníkům urážlivě a vulgárně s cílem prezentovat je budoucím divákům jako hlupáky a osoby, které „zkurví pověst celému sboru“. Závažnost jednání zásadním způsobem zvyšuje, že obžalovaní nejednali pouze pro omezený okruh přítomných osob, ale od počátku s úmyslem, aby jednání bylo publikováno na internetu a to s cílem, aby ho shlédlo co nejvíce lidí, tedy jeho účinek byl podstatně větší. Cílem nebylo urazit a zesměšnit strážníky pouze před bezprostředně přítomnými osobami, ale „před celým internetem“, tedy při sledovanosti předmětných kanálů před desítkami tisíc osob, kdy obžalovaní museli být přinejmenším srozuměni s tím, že mezi sledujícími budou rovněž děti, které tímto vedou k neuctě k úředním osobám, k porušování základních zásad občanského soužití a základní lidské slušnosti. Nelze než konstatovat, že závažnost jednání obžalovaných dosáhla stupně, kdy se již nelze spokojit s právní kvalifikací jejich jednání jako přešůpku a musí nastoupit odpovědnost za trestný čin výtržnictví.

80. Pokud jde o bod 2, zásadně se liší od bodu 1 v úvodní fázi. Zatímco v prvním případě strážníci služební vůz v principu dobrovolně zastavili na verbální výzvu, aby zjistili, co se děje, v druhém případě strážníci pokračovali v jízdě, kdy obžalovaní se je snažili přimět zastavit vedle verbálních „povelů“ rovněž modrými světly (světelné výstražné zařízení), zvukem sirény (zvukové výstražné zařízení) a manévry vlastního vozidla, při které došlo rovněž k vybrždění a vytlačování služebního vozu. Státní zástupce zde proto z formálního hlediska zcela důvodně navrhuje právní kvalifikaci vydírání a násilí proti úřední osobě a to v obou případech se zbraní, kdy zcela oprávněně poukazuje na judikaturu, která považuje automobil za zbraň (je zcela zjevné, že pohybuje se vozem lze učinit útok proti tělu důraznější), kdy automobil nemusí být použit přímo proti tělu člověku (jako je např. najíždění vozidlem na policistu při silniční kontrole), ale na tělo člověka může být působeno přes automobil, ve kterém se dotčený člověk nalézá (např. vytlačení vozu z dálnice či vybrždění, které vede k dopravní nehodě). V kontextu zjevně deklarovaného úmyslu přimět strážníky k zastavení vozu je tudíž formálně naplněna skutková podstata vydírání, obžalovaní násilím (vybrždění, vytlačování vozu) nutili strážníky, aby zastavili (tedy konali nikoliv tak jak sami chtějí, ale tak, jak je nutili obžalovaní – podřídili svou vůli jejich) a to, jak již bylo rozebráno, se zbraní (jedoucí vůz, kterým lze s ohledem na kinetickou energii učinit útok podstatně důraznější). Stejně tak jde v jednočinném souběhu o formální naplnění skutkové podstaty násilí proti úřední osobě, jelikož výše již rozebrané násilí se zbraní užili na strážnících pro výkon pravomoci úřadu (obžalovaní si je jako cíl svého jednání vybrali pouze a jen proto, že šlo o strážníky obecní policie, na prvním videu je např. zmíněno, že „kontroly“ proběhly proto, jak jedna z kolegyně strážníků měřila rychlost).
81. Pokud o formální naplnění znaků zločinů vydírání a násilí proti úřední osobě, soud již v předchozím rozsudku shledal jejich naplnění, otázkou řešenou v rámci odvolacího řízení k odvolání státního zástupce bylo to, zda skutkově zjištěná míra použitého násilí dosáhla či

nedosáhla intenzity, aby bylo na místě dovést trestní odpovědnost, respektive zda s ohledem na skutkově zjištěnou intenzitu násilí je na místě použit materiální korektiv, jelikož nikoliv každé formální použití fyzické síly v úmyslu přimět, aby někdo něco konal, opomenul nebo trpěl, je možné právně kvalifikovat jako trestný čin vydírání a obdobně nikoliv každé užití fyzické síly proti úřední osobě pro výkon pravomoci či s úmyslem působit na výkon pravomoci je možné právně kvalifikovat jako trestný čin násilí proti úřední osobě. V řešené věci jde tedy z hlediska míry agresivity jízdy o otázku stanovení hranice, kdy lze jednání vnímat ještě jako „jen“ prosté porušení pravidel bezpečnosti provozu a jednání, které je již na místě stíhat trestní represí.

82. Obecně v dopravě dochází nejen k nedbalostní, ale rovněž k úmyslné trestné činnosti, kdy konkrétně vybrždění může být podle okolností kvalifikováno jako pokus ublížení na zdraví, respektive ublížení na zdraví, pokud ke škodlivému následku došlo (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 23. 11. 2011, sp. zn. 6 Tdo 1337/2011), v úvahu může připadat i kvalifikace těžkého ublížení na zdraví (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 13. 9. 2011 sp. zn. 7 Tdo 1081/2011) a v závislosti na rozsahu hrozícího následku přichází v úvahu rovněž právní kvalifikace obecného ohrožení (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 13. 11. 2013, sp. zn. 4 Tdo 1094/2013). Není výjimečné, že za takovéto jednání jsou ukládány dlouholeté tresty odnětí svobody. Na druhé straně spektra k určité míře vzájemného omezování a ohrožování v dopravním provozu dochází poměrně často, a trestní represe nemá nahrazovat správní trestní, pakliže to není s ohledem na závažnost a nebezpečnost jednání v kontextu dané situace nutné. Trestní represí nelze na základě naplnění formálních znaků vést do absurdních rozměrů, kdy by např. „vtlačení se“ do vedlejšího jízdního pruhu mezi dvě za sebou jedoucí vozidla bez zachování bezpečnosti provozu, ale bez okolností, které by dále zvyšovaly nebezpečnost takového jednání, bylo na místě čin právně kvalifikovat tak, že řidič dotčeného vozidla násilím (použitím jedoucího vozu) donutil druhé vozidlo přibrzdit (něco konat), aby se před něj mohl zařadit a tak se dopustil zločinu vydírání se zbraní.
83. Jak bylo rozebráno výše, vybrždění v první části jízdy nebylo natolik intenzivní, aby ho považoval strážník H. [redacted] řídící služební vůz za nějak zvlášť nebezpečné, byl schopen plynule reagovat, ale na druhé straně nelze odhlédnout od toho, že reagovat musel, tedy míra použitého násilí byla dostačující na to, aby ovlivnila jeho jednání, byť nebyla dostačující k tomu, aby ho donutila k jednání, které sledoval úmysl obžalovaných. Obžalovaní zde mohou být vděční řidičským schopnostem jmenovaného strážníka, protože si lze velmi snadno představit, že méně zkušený či v důsledku jednání obžalovaných zmatkující řidič by reagoval méně pohotově, mohlo dojít ke kolizi, za kterou by obžalovaní, a to včetně případných poranění (u nepřipoutané osoby může i při nižší rychlosti způsobit airbag vážná i smrtelná poranění), nesli trestní odpovědnost. Z hlediska subjektivní stránky nelze mít za to, že by jednání obžalovaných úmyslně směřovalo k takovému následku či s ním byli srozuměni, zjevně se snažili přimět služební vůz k zastavení, nikoliv způsobit dopravní nehodu (obžalovaný S. [redacted] např. i použil výstražnou funkci směrových světel, aby na své zastavování před vozem strážníků upozornil) takže není důvod v duchu např. výše citované judikatury zvažovat právní kvalifikaci pokusu ublížení na zdraví (šlo by in eventum o nedbalostní zavinění).
84. Z hlediska vzniku škodlivého následku byla dle skutkových zjištění z průběhu jízdy rizikovější pozdější situace v Zádušní ulici, kdy je sice na jedné straně zřejmé, že se zde vozidla nepohybovala vyšší rychlostí (zejména viz předmětný kamerový záznam), ale obžalovaný S. [redacted] zde již vozidlo strážníků zleva vytlačil, byť na místě, kde měl strážník H. [redacted] stále prostor reagovat a vyhnout se kolizi vyjetím z jízdního pruhu. Není důvod se domnívat, že pokud by se do určité míry tomuto nátlaku (v zájmu udržení bezpečného odstupu) strážník H. [redacted] nepodvolil, tak by obžalovaný S. [redacted] situaci hnal do extrému a do vozidla strážníků skutečně narazil (již výše bylo rozebráno, naopak o okamžik později sám zareagoval na pohyb vozu strážníků, kteří se vraceli zpět do pruhu, a umožnil mu pokračovat v jízdě). Pokud by snad neúmyslně došlo ke kolizi těchto vozidel, jednalo by se o boční náraz, „otření se“ souběžně

jedoucích vozů při nízké rychlosti, kdy se není důvod domnívat, že by mělo dojít k vážnějším následkům vyjma odpovídajícího poškození boků dotčených vozidel.

85. Zdejší soud se ztotožňuje s odůvodněním odvolacího soudu, že jednání obžalovaných bylo urputné, agresivní a opakované a naprosto vybočovalo ze situací běžných v silničním provozu, k čemuž zdejší soud v návaznosti na výše uvedené nemůže nedodat, že rovněž zavrženíhodný byl motiv obžalovaných, kteří se tohoto jednání dopouštěli ve snaze o zviditelnění, získání internetové popularity a propagace produktů a služeb, jednali zcela bezohledně nejen vůči poškozeným, ale rovněž co do dopadů, jaké má propagace takového jednání na jejich publikum, kdy s ohledem na obsah některých příspěvků lze předpokládat, že do cílového „publika“ spadá řada osob nižšího věku, s nedostatečnou životní zkušeností a rozvahou, aby si uvědomili plně možné důsledky jednání obžalovaných a jeho škodlivost. Kontext zvyšuje stupeň škodlivosti jednání obžalovaných do té míry, že použití materiálního korektivu není v tomto případě na místě.
86. Lze tedy zrekapituloval, že obžalovaní užili násilí a to s autem coby zbraní (k takovémuto právnímu posouzení a to i při nepatrné rychlosti vozidla viz například usnesení Nejvyššího soudu z 31. 10. 2021, sp. zn. 3 Tdo 1312/2012) a to s úmyslem, aby tím poškozené donutili zastavit služební vozidlo, tedy, aby konali nikoliv podle své vůle, ale podle vůle obžalovaných. Tím se dopustili vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kdy není podstatné, že jimi použitá míra násilí nebyla v daném případě dostačující k tomu, aby poškozené donutila jednat požadovaným způsobem, plně postačuje, že obžalovaní jednali v úmyslu, aby předmětné násilí k jim sledovanému cíli vedlo.
87. Dále, jak plyne z citovaného ustanovení § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, poškození strážníci obecní policie jsou úřední osobou, v dané době byly ve službě a jednání obžalovaných, byť nesměřovalo účelově ke zmaření jejich konkrétní služební povinnosti, sledovalo cíl, aby namísto plnění svých služebních povinností museli zastavit vozidlo a řešit s obžalovanými své údajné přestupkové jednání a stali se nedobrovolnými „aktéry“ pořadu „[REDAKCE]“. Za tímto účelem užili násilí, a to již zmíněným způsobem vozidlo jako zbraň, čímž rovněž naplnili skutkovou podstatu zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
88. Touto právní kvalifikací však není právní posouzení jednání obžalovaných vyčerpáno, jelikož je, jak již zdejší soud uvedl v předchozím rozhodnutí a jak odvolací soud nijak nezpochybnil, třeba zohlednit, že k jednání obžalovaných docházelo veřejně a na místě veřejnosti přístupném a to navíc za účelem pořízení záznamu tohoto jednání, které pak mělo být prezentováno veřejně na internetu, a tudíž je jednání nutné posoudit ve shodě s jednáním pod bodem 1 rovněž ve smyslu výtržnosti, kdy jednak samotná agresivní jízda takového typu může být již považována za výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kdy jde o formu veřejného napadení jiného jízdu vozidla (k tomuto lze poukázat například na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2019, sp. zn. 8 Tdo 1376/2018, kde šlo o úmyslné najíždění vozidlem na pěší osobu – samozřejmě za situace, kdy poškozený měl čas reagovat a pokud by neuskočil, pachatelka by zřejmě nakonec sama zabránila jeho sražení, v případě prokázání jiné subjektivní stránky by samozřejmě byla na místě přísnější kvalifikace) a tato právní kvalifikace je pak přílehlavá rovněž v kontextu toho, že jízdu jednání obžalovaných neskončilo, naopak šlo z hlediska jejich úmyslu toliko o vytvoření podmínek k tomu, aby se po zastavení služebního vozidla dotčení strážníci stali opět terčem urážlivého a vulgárního jednání, které bylo nahráváno s tím, aby bylo následně publikováno na internetu. V tomto lze odkázat na úvahy ohledně naplnění kvalifikace výtržnictví ve formě hrubé neslušnosti již rozebrané výše ve vztahu k bodu 1.
89. Shodně s prvním případem je rovněž na místě právní jednání obžalovaných právně kvalifikovat jako přisvojení pravomoci úřadu podle § 328 tr. zákoníku, kdy plně platí výše již uvedené ohledně toho, že obžalovaní nebyli v situaci ani osobami oprávněnými k zastavování vozidel podle § 79

odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kdy oproti jednání pod bodem 1 si zde navíc přisvojili oprávnění k zastavování se zvukovým výstražným zařízením a výstražným světlem modré barvy (k jejich použití viz § 47 odst. 2 zákona o silničním provozu). Trestněprávní kvalifikace zde je na místě s ohledem na zájem chránit důvěru veřejnosti před tím, že takovéto úkony vykonávají pouze k tomu oprávněné osoby a tudíž se jim mohou podrobit bez obav, že o oprávněnou osobu nejde a následně se stanou např. oběťmi trestné činnosti. Zastavování za použití modrých světél a sirény je zcela přiměřeně srovnat s případem, pokud by někdo zastavoval vozidla s tím, že by se neoprávněným použitím policejní uniformy či její nápodoby snažil vyvolat v zastavovaných dojem, že je policistou ve službě.

90. Jak v případě 1 tak v případě 2 obžalovaní jednali po předchozí domluvě ve spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku. Není podstatné, že obžalovaný S. nemusel být informován o všech detailech a podrobnostech, podstatné je, že měl dostatečně konkrétní představu, aby mu bylo jasné, že se ve výše rozebíraném smyslu společně dopustí zde řešené trestné činnosti. Obžalovaní spolu průběžně komunikovali a spolupracovali, žádný z nich v průběhu jakkoliv nenaznačil, že by si druhý z nich počíнал způsobem, který by představoval pro něj nepřijatelný exces (obžalovaný S. mohl kdykoliv odmítnout pokyn obžalovaného O., obžalovaný O. mohl naopak kdykoliv reagovat, pokud by obžalovaný S. plnil jeho pokyny jinak, než sám zamýšlel). Míra, ve které kdo z nich svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty, není z hlediska právní kvalifikace rozhodující, výše uvedeného se dopustili společným, vzájemně se doplňujícím jednáním. Zřejmě řídicí úloha obžalovaného O. ve srovnání s podřízenějším obžalovaným S. nemá vliv na právní kvalifikaci, byla však dále zohledněna při ukládání trestu.
91. Soud se dle pokynu odvolacího soudu rovněž výslovně zabýval otázkou, zda jednání obžalovaných pod body 1 a 2 mělo charakter opakování, tedy dvou samostatných trestných činů, nebo jde o dva dílčí útoky pokračujícího trestného činu.
92. Dle ustanovení § 116 tr. zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
93. Jednání pod body 1 i 2 naplňuje shodně skutkové podstaty přečinu přisvojení pravomoci úřadu podle § 328 alinea 2 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a to u obou přečinů ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kdy závěru o pokračování trestného činu nebrání, že v případě bodu 2 došlo dále k souběhu s dalšími trestnými činy, zatímco u bodu 1 nikoliv. Způsob provedení je rovněž v obou případech obdobný, obžalovaní zastavovali vozidla strážníků z důvodů údajného spáchání přestupku a následně se snažili se strážníky jejich údajný přestupek „vyřešit domluvou“, kdy skutečným úmyslem bylo získat audiovizuální nahrávku, ve kterém budou strážníky urážet a zesměšňovat, aby ji mohli následně nechat publikovat na internetu (viz výše). Je zde rovněž blízká souvislost časová a místní, obžalovaní jednali s odstupem několika hodin na Kladně, kdy co do předmětu útoku byli „terčem“ obžalovaných v obou případech strážníci Městské policie Kladno. Soud pak shledal rovněž znak jednotného záměru, kdy v okamžiku spáchání prvního útoku nemusí mít pachatel přesnou představu kdy, kde a jak se dopustí dalšího takového jednání, postačuje, že obžalovaný má v úmyslu takovéto činnosti pokračovat. V tomto lze poukázat na to, že obžalovaný O. na videonahrávkách jednání řešeného pod bodem 1 tvrdí, že bude takovéto „kontroly“ opakovat, což ostatně následně i opakuje i na videonahrávkách jednání pod bodem 2, kdy výslovně zmiňuje, že strážníky dál zastavovat bude (viz výše). Je zřejmé, že pokud jde o přisvojování si pravomoci zastavovat vozidla z důvodu údajných přestupků, šlo o dlouhodobější záměr obžalovaného O., který musel být znám i obžalovanému S., který natáčel obžalovaného O. předmětný den u Lidického památníku, který na záznamu své další úmysly deklamoval tak, jak již bylo výše rozebráno. Obžalovaný S. zjevně počítal již od počátku

s tím, že by k zastavování používali výstražná světla (jde zde nejen o vybavení vozidla těmito světly, ale výše byl již rozebírán jeho dotaz na obžalovaného O [REDAKCE], zda je má použít) a věděl, že obžalovaný O [REDAKCE] má k dispozici megafon se zvukem sirény. Obžalování tedy zjevně počítali již v době jednání pod bodem 1 s tím, že se obdobného jednání dopustí opakovaně, což pak nejlépe dokládá to, že k jednání pod bodem 2 došlo po několika hodinách, a v žádném případě nedošlo k tomu, že by v mezidobí došlo k nějaké výrazné sebereflexi a v případě jednání pod bodem 2 se snažili jednat umírněněji. Jednání pod bodem 1 a 2 je tedy ve vztahu k přečinu výtržnictví a přisvojení pravomoci úřadu na místě vnímat jako dva dílčí útoky pokračujícího trestného činu.

94. S ohledem na výše uvedené skutkové a právní závěry soud shledal obžalované vinným tak, jak je uvedeno ve výroku a následně přistoupil k úvaze o druhu a výměře trestu, kdy v intencích ustanovení § 39 přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k poměrům obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života, k jejich jednání po činu i k tomu, jaké účinky a důsledky lze očekávat od trestu pro jejich budoucí život.
95. Obžalování svým jednáním naplnili v souběhu skutkové podstaty několika trestných činů, je tudíž na místě ukládat jim ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnné tresty podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin, který je z nich nejpřísněji trestný, což je zde zločin vydírání podle ustanovení § 175 odst. 2 tr. zákoníku, který stanoví trestní sazbu odnětí svobody na dva roky až osm let.
96. Obžalovanému S [REDAKCE] polehčuje, že dosud nebyl trestán, jeho jinak řádný život narušila pouze bagatelní přestupková činnost. Rovněž je zřejmé, že v rámci společného jednání obžalovaných byl osobou podřízenou vůči spoluobžalovanému O [REDAKCE], kdy v zásadě plnil jeho pokyny. Není žádný důvod se domnívat, že by se obžalovaný S [REDAKCE] dopustil předmětné trestné činnosti, pakliže by se neseznámil se spoluobžalovaným O [REDAKCE] a nezačal mu vypomáhat s tvorbou videí. Obžalovaný S [REDAKCE] uvedl, že svého jednání lituje a snaží si zařídit další život nezávisle na spolubobžalovaném, našel si práci. Na druhé straně je to právě obžalovaný S [REDAKCE], který v druhém případě řídil osobní automobil obžalovaných a kdo se v daném místě a čase rozhodl, jak přesně bude realizovat pokyn spoluobžalovaného, aby vůz strážníků předjel a zastavil. Soud shledal, že u tohoto dosud netrestaného obžalovaného, který se částečně doznal, je ještě dostačující uložení podmíněného trestu při spodní hranici použité trestní sazby, kdy míra použitého násilí, byť dostačující pro naplnění použité právní kvalifikace, byla výrazně nižší, než s jakou lze jinak v případech ustanovení § 175 odst. 2 tr. zákoníku setkávat. Uložení trestu na samé spodní hranici trestní sazby, však není na místě za situace, kdy jde o úhrnný trest za dva zločiny a dva přečiny (u přečinů navíc spáchaných dvěma útoky) a nejsou zde další polehčující okolnosti ve smyslu plného doznání či prohlášení viny. Ač při použité právní kvalifikaci se již lze běžně setkávat s ukládáním nepodmíněných trestů odnětí svobody (jak ostatně státní zástupce původně v obžalobě navrhoval), soud má za to, že u dosud netrestané osoby relativně nižšího věku lze mít za to, že podmíněný trest bude pro obžalovaného dostatečnou životní zkušeností, aby se do budoucna nepopouštěl trestné činnosti. Soud stanovil zkušební dobu na 30 měsíců, takováto doba je dostačující k tomu, aby obžalovaný mohl prokázat, zda chce dále skutečně žít řádně. Jelikož obžalovaný se trestné činnosti dopustil rovněž při řízení motorového vozidla, je dále na místě obžalovanému uložit rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, v kontextu současně ukládané podmínky lze mít za dostatečnou délku tohoto trestu na dva roky. Soud si je vědom skutečnosti, že u obžalovaného bude trest zákazu činnosti subjektivně tíživější s ohledem na současnou pracovní pozici, ale s ohledem na způsob, jakým řídil motorové vozidlo a ohrozil vůz strážníků, nelze takovéto jednání ponechat bez trestu zákazu činnosti. Obžalovaný pak měl s ohledem na to, že tento typ trestu mu byl nepravomocně uložen již v červnu 2021, dostatečnou dobu na to, aby si vyhledal jiné, tomuto zákazu odpovídající zaměstnání.

97. Pokud jde o obžalovaného O [REDAKCE], rovněž jde o osobu dosud netrestanou, ale s ohledem na poměrně rozsáhlou přestupkovou činnost, u něj nelze hovořit o vedení řádného života, naopak ho nelze než považovat za osobu se zjevnou tendencí k porušování právních předpisů, byť dosud nedošlo k tomu, že by některého z jeho jednání bylo již pravomocně vyhodnoceno jako trestný čin (k pravomocně neskončeným trestním řízením nelze přihlížet). Obžalovanému rovněž přitěžuje, že byl iniciátorem předmětné trestné činnosti, které se převážně dopouštěl svým vlastním jednáním a k propagaci vlastní osoby, v rámci čehož rovněž dával pokyny spoluobžalovanému S [REDAKCE]. Nelze přehlížet, že jeho jednání bylo plánovité, zcela cynické a pokrytecké, kdy svoji činnost deklaruje jako snahu o „výchovu“ strážníků k dodržování povinností, ač je sám nerespektuje a to vše ještě v kombinaci s propagací produktů, které mají údajně umožnit divákům, aby mohli zákonné povinnosti porušovat bez právního postihu. V rámci výše rozebraného rozhovoru přiznává, že si je vědom toho, že svou tvorbou „obchoduje s lidskou nenávistí“, nicméně tuto variantu preferuje před tím, aby jako ostatní musel věnovat tvorbě obsahu větší úsilí (viz výše).
98. Obžalovaný O [REDAKCE] deklaroval před soudem, že si je vědom toho, že v této věci již „přestřelil“ a že v kontextu svého současného vztahu a narození dítěte chce od svých kontroverzních aktivit upustit, ale pouze čas může ukázat, do jaké míry obžalovaný toto myslí upřímně, nebo před soudem vypovídá pouze účelově ve snaze uniknout přísnějšímu trestu (jak bylo rozebráno výše, zjevně využíval práva hájit se způsobem, který uzná za vhodný a to včetně lživé výpovědi). Na základě předložených listin lze akceptovat, že se obžalovaný snaží svoji pozornost soustředit i jiným směrem, zajímá se o problematiku korupce ve veřejné správě a manipulace veřejných zakázek, což nasvědčuje tomu, že by snad mohl do budoucna skutečně svou činnost zaměřit jiným, méně kontroverzním směrem, než je provokace a vyvolávání konfliktů se strážníky balancující mezi neslušností, přestupkem a trestným činem. Obžalovaný O [REDAKCE] si musí uvědomit, že pokud bude pokračovat ve stávající činnosti, bude se snažit „balancovat na hraně“ trestnosti, může se mu opětovně stát, že jeho jednání bude nutné posoudit jako přestupek či v případě intenzivnějšího vybočení, jako tomu bylo v tomto případě, jako trestný čin. Pokud soud hodnotí jednání obžalovaného během soudního řízení, je na jedné straně inteligentní, dokáže se prezentovat způsobem, který považuje za žádoucí, ale na druhé straně má zjevné obtíže kontrolovat některé své impulsy (k tréninku jejich zvládnutí lze případně vyhledat odbornou pomoc), takže pokračování takovéto činnosti, navíc v kontextu omezené znalosti a porozumění právu, pro něj může být z hlediska právních následků riskantní. Na druhé straně je reálné, že pokud se mu dostane dostatečného výchovného impulsu, aby si uvědomil, že již jde za hranu společensky tolerovatelného, bude své jednání schopen dostatečně kontrolovat a vyvaruje se mezních situací, ve kterých by to mohl v zápalu natáčení a snaze podbízet se divákům, řečeno jeho vlastními slovy, opět „přepísknout“.
99. S ohledem na výše uvedené je u obžalovaného O [REDAKCE] na místě potrestání důraznější než u obžalovaného S [REDAKCE], ale soud má za to, že mu lze ještě uložit z hlediska stanovené trestní sazby mírný, primárně výchovný trest odnětí svobody v trvání 3 let, tedy pouze o rok nad spodní hranici trestní sazby. Obdobně jako u obžalovaného S [REDAKCE] má soud za to, že byť u dané trestní sazby, navíc při ukládání úhrnného trestu, je na místě reálně uvažovat o uložení nepodmíněného trestu, lze ještě dosud netrestanému obžalovanému poskytnout prostor k tomu, aby svým chováním ve zkušební době ukázal, zda mu takováto „zkušenost“ s trestním právem stačila k nápravě, nebo na něj bude nutné působit důrazněji výkonem trestu odnětí svobody.
100. Soud proto výkon tohoto testu odložil na zkušební dobu v trvání 4 let, kdy tato již relativně delší zkušební doba dává dostatečný prostor, aby se ukázalo, zda obžalovaný bude schopen své tendence k protiprávní činnosti a nedostatek respektu k zákonným povinnostem, základním požadavkům slušnosti a mezilidských vztahů držet v potřebných mezích, či si dá toliko „pauzu“ a bude v závadové trestné činnosti pokračovat. Soud obžalovaného důrazně varuje, že pokud ke stanovené zkušební době bude přistupovat lehkovážně a nepovede řádný život, soud může již

v průběhu zkušební doby vyslovit, že se trest odnětí svobody vykoná, k takovému rozhodnutí nemusí jeho závadové jednání ani dosáhnout intenzity trestného činu.

101. Rovněž u obžalovaného O [REDAKCE] soud přistoupil k uložení trestu zákazu činnosti, kdy tento obžalovaný sice vozidlo sám neřídil, ale uděloval spoluobžalovanému ohledně řízení instrukce a za jízdu vozidla řešenou pod bodem 2 nese odpovědnost. Zákaz řízení motorových vozidel mu sice v opakování takového konkrétního jednání nezabraní (od toho byla uložena relativně delší zkušební doba), ale bude mu bránit alespoň v tom, aby se takové činnosti nedopouštěl přímo, bez nutnosti k takovému jednání získat vhodného komplice. Trest uložil ve shodné výměře jako u obžalovaného S [REDAKCE], kdy takto lze vyvážit to, kdo skutečně řídil s tím, kdo takové jednání inicioval.
102. Za situace, kdy obžalovanému O [REDAKCE] byl uložen trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, nelze rovněž považovat za nepřiměřený návrh státního zástupce, aby na obžalovaného bylo působeno rovněž uložením peněžitého trestu, a to v kontextu skutečnosti, že obžalovaný O [REDAKCE] sám v rámci výpovědi přiznal, že za publikovaná videa mu šla finanční odměna, tedy ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 trestního zákoníku úmyslným trestným činem získal majetkový prospěch. Při ukládání peněžitého trestu soud vyšel z toho, jak své majetkové poměry vylíčil obžalovaný ve své výpovědi (viz výše), kdy shledal, že při obžalovaným deklarovaném příjmu cca 20 000 až 27 500 Kč měsíčně, ze kterého živí svoji družku a nedávno narozené dítě, je odpovídající stanovení denní sazby na 300 Kč, přičemž spáchanému činu s přihlédnutím k uloženému trestu odnětí svobody odpovídá stanovení počtu 100 denních sazeb, tedy potenciálních dalších 200 dní odnětí svobody, pakliže by obžalovaný peněžitý trest řádně neuhradil, respektive se dopustil před jeho úhradou závadového jednání, pro které by bylo na místě peněžitý trest přeměnit na trest odnětí svobody.
103. Soud neuložil navrhovaný trest zákazu pobytu na území okresu Kladna, popřípadě na území Statutárního města Kladna, kdy neshledal, že jde o trest, který by ve smyslu ustanovení § 75 tr. zákoníku vyžadovala ochrana veřejného pořádku. Obžalovaný O [REDAKCE] skutečně opakovaně uváděl, že se budou vracet na území okresu Kladna a svoji činnost opakovat, nicméně z dokazování nevyplývá, že by takovouto „hrozbu“ obžalovaní ve větším rozsahu realizovali (dle všeho došlo k jedné další kontrole strážníků, kde však již nedošlo k jednání, které by bylo na místě řešit v trestním řízení) a obecně pak svojí povahou jde o jednání, které by případně obžalovaní mohli páchat v jakékoliv obci, kde působí obecní policie, takže zakázání pobytu na území okresu Kladno by v případě, že by se obžalovaní rozhodli svoji činnost opakovat, dosáhlo pouze odklonění páčání na jiné místo, aniž by byla řešena jeho příčina. Účelnější je proto na pachatele působit hrozbou nařízení výkonu trestu odnětí svobody.
104. Žádný z poškozených se do trestního řízení nepřipojil s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy či na vydání bezdůvodného obohacení, proto soud o těchto aspektech nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 7. ledna 2022

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
předseda senátu